A°. 1857. N°. 140.

MAANDAG 15 JUNIJ

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

SCHUTTERIJ.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht,

Gezien art. 10. 11 en 12 der wet op de Schutterijen, in dato 11 April 1827, (Staatsblad No. 17) en art. 11 van het Koninklijk besluit van 21 Maart 1828, (Staatsblad No. 6),

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Alphabetische lijst der zich dit jaar, tot inschrijving voor de Schutterij, aangemeld hebbende ingezetenen, van *Maandag* den 15 tot en met *Zaturdag* den 20 dezer maand, (de invallende zondag daarvan uitgezonderd), dagelijks, des morgens van 10 tot des namiddags te 1 uur, aan het Bureau der Schutterij ten Stadhuize, ter inzage zal voorliggen, ten einde ieder daardoor in staat te stellen, om, ingeval hem eenige personen of omstandigheden mogten bekend zijn, die daarop nog zouden behooren te worden aangeteekend, of daarvan moeten worden weggelaten, zulks aan het Bestuur, vóór den aanvang der loting, kennelijk te maken.

Voorts dat de loting voor de Schutterij tusschen de ingeschrevenen van dezen jare zal plaats hebben, onder toezigt eener Kommissie des Bestuurs, *in eene der Zalen van het Stadhuis*, op *Vrijdag* den 26 *Junij* aanstaande, des voormiddags ten *negen ure.*

Wordende alzoo de belanghebbenden opgeroepen, om ter plaatse en ure voorschreven te compareren, of bij afwezigheid zich aldaar door een bij de voormelde Kommissie bekend, en met behoorlijke schriftelijke volmagt voorzien persoon, te doen vertegenwoordigen, ten einde de bij de wet vereischte loting naar behooren te doen; zullende voor hen, die persoonlijk afwezend mogten blijven en zich niet op vorenstaande wijze hebben doen vertegenwoordigen, door een der leden van de Kommissie worden getrokken.

Wijders dat tevens ten voormelden dage en plaatse, na den afloop dier loting, plaats zal hebben de naloting van zoodanige personen, als daartoe, volgens de aangehaalde wet op de Schutterij, geregtigd zijn.

Eindelijk dat den belanghebbende personen bij de loting de gelegenheid zal worden opengesteld, om de redenen van vrijstelling, waarop sommige aanspraak zouden mogen maken, ter kennisse van de genoemde Kommissie te brengen, met aanduiding van het artikel der wet en het onderdeel van het zelve, waarop zij hunne redenen gronden.

Utrecht, den 11 Junij 1857.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN.

Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

UTRECHT 14 Junij.

Evenals de nationale Raad heeft ook de Raad van Staten van Zwitserland het Parijzer vredesverdrag met eenparige stemmen goedgekeurd. De heer *Fazij*, die beweerde, dat het verdrag de eer van Zwitserland aanrandde, heeft de vergadering niet bijgewoond, omdat hij begreep, dat het verdrag met eenparigheid diende goedgekeurd te worden, en hij er toch zijne stem niet aan wilde geven.

In Parijs blijft de kandidatenlijst der oppositie zeer de belangstelling wekken. Het is echter een ongelukkig voorteeken, dat men het niet eens is kunnen worden; de eene lijst is aangenomen door *le Siècle*, *la Presse* en *le J. des Débats*, de andere is geteekend door de mannen van 1848 en is dus meer bepaald Republikeinsch. Op beide lijsten komen voor de namen van *Bethmont*, *Cavaignac*, *Carnot*, *Goudchaux* en *de Lasteyrie.* In de beide oppositie lijsten staan de namen van *Laboulaije*, *Em. Ollivier*, *Darimon*, *Vavin* en *Regnault* tegenover die van *Jean Reynau*, *Garnier-Pages*, *J. Bastide*, *J. Simon* en *Pelletan.* Intusschen schijnen alle deze heeren de kandidatuur te hebben aangenomen; de *Débats* zegt zelfs, dat de heer *Laboulaye*, hoogleeraar en haar medewerker, indien het mogt blijken, dat het hoogleeraarsambt onvereenigbaar was met het lidmaatschap van 't Wetgevend Ligchaam, bij zijne verkiezing de eerste betrekking zou nederleggen. De regeringskandidaten in het departement der Seine, bij de aanstaande verkiezingen voor het Wetgevend Ligchaam, zijn: *Guyard-Delalain*, *Devinck*, *Germain-Thibaut*, *Varin*, *Monnin-Japy*, *Perret*, *Lanquetin*, *Foucher-Lepelletier*, *Königswarter* en *Véron.* — Niettegenstaande de verdeeldheid onder de oppositie zal de verkiezing te Parijs stellig nog van beteekenis wezen, en de Eng. pers verheugt er zich zelfs reeds over, dat de parlementaire geest bij zijn Westerschen bondgenoot eenigzins schijnt te ontwaken.

In Engeland wordt door het Parlement inlichting gewenscht in eene zaak van bedrog, die nog al aanzienlijke namen dreigt in moeijelijkheden te brengen. Er is bewezen, dat het bestuur over het koninklijk domein van Lancaster, dat 9 millioen gulden oplevert, slechts 3 millioen aan de Kroon opbragt; al het andere valt weg door onderhoud als anderszins! — Het bankbreukige oudlid van 't Parlement *Brown* (waarvan wij gister gewaagden) is gevat; een lid van het Parlement *Stapleton*, ook in een faillissement betrokken, is uit zijn kerker ontslagen, na het stellen van *f* 200,000 borgtogt.

Het vorsten-kongres te Wildbad wordt stellig, het huwelijk van den koning van Sardinië met de prinses van Saksen met vrij veel grond weêrsproken.

In de Spaansche Kortes is het thans zeer rustig, en van België verneemt men niets dan de voortdurende toezending van adressen tegen het wetsontwerp op de liefdadigheidsinstellingen aan koning *Leopold.*

In Meiningen is voor kort een pastoor uit het hertogdom gezet, omdat hij den gevorderden landseed niet wilde doen; thans heeft de pastoor van Gotha de stad verlaten, omdat ook hij den eed niet wilde afleggen, die al zijne voorgangers hadden gedaan.

De talrijke huldebewijzen, die de vrijbuiter *Walker* in N. Amerika erlangt, doen vreezen, dat men in de Zuidelijke Uniestaten wel weder expeditiën zal op touw zetten tegen Centraal Amerika, zonder dat de regering daartegen iets zal kunnen doen.

— Z. M. heeft benoemd bij den staf der artill. tot kapt. 3. kl. *H. J. R. Beijen*, en bij het 3. reg. v. art. tot kapt. 3. kl. *J. P. W. v. Cattenburch.*

— Z. M. heeft benoemd tot plaatsv. kantonregter te Aalten *J. M. L. Mispelblom Beijer;* tot notaris te Waalwijk *A. J. Rant;* tot notaris te Gastel mr. *F. J. H. van Gilse.*

Z. M. heeft den heer *E. Tielenius Kruijthoff*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als kontroleur der dir. belast. enz. te Haarlem.

— Bij Zr. Ms. besluit is aan mr. *A. J. T. H. van den Berg*, offic. van justitie bij de arr.-regtb. te Roermond, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van den Rooden Adelaar 4. kl., hem door Z. M. den Koning van Pruissen geschonken.

— Bij Zr. Ms. besluit is de heer *J. Sieburgh* erkend als konsul van België te Amsterdam.

*— Uit N. diep schrijft men ons van den 13. Junij: Heden morgen kwam hier binnen Zr. Ms. schooner Attalante, komm. *Hackstroh*, terugkeerende van de voorgenomen reis naar de haringvloot, wegens het breken der fokkemast, hetwelk naar men zegt, aan het slingeren van het vaartuig, ten gevolge van den hevigen wind is toe te schrijven.

Heden middag is Zr. Ms. fregat Doggersbank van de reede in de haven gekomen; men verwacht dat deze bodem spoedig buiten dienst zal worden gesteld.

— Het État-major van de Gedeh bestaat, behalve uit den kommandant *B. H. Staring*, uit den luit. t/z. 1e kl., 1e officier *H. P. Klerck*, de luits. t/z. 2e kl. jonkh. *W. F. van Spengler*, *J. E. Cornelissen* en *R. J. A. Bouricius*, den officier van gezondheid 2e kl. *J. Feucht*, den officier van administratie 2e kl. *R. A. W. Jacobse;* in de bovenrol is nog geplaatst de luit. t/z. 1e kl. *A. N. L. Koops.*

— Voor een paar dagen hebben de adelborsten de Akademie van Breda verlaten, om zich op de Zeehond te gaan inschepen; daarmede is de kursus ter opleiding van zeeofficieren te Breda afgeloopen, en van nu af geheel naar het N. Diep verplaatst.

— In het kiesdistrikt Tholen is tot lid der Prov. Staten van Zeeland gekozen de heer *M. M. de Lange;* te Neuzen zal voor een lid der Prov. Staten herstemd moeten worden tusschen de heeren mr. *J. P. Dronkers* en mr. *H. C. van Diggelen.*

*— Eergister ochtend vertrokken van hier, even als van Amersfoort, twee batterijën van het reg. veld-artillerie, welke zich op de heide vereenigden. De kolonel *de Casembroot* nam aldaar afscheid van het regement, en sprak zoowel de officieren als de manschappen op hartelijke wijze aan, waarbij hij de verzekering gaf, dat de herinnering aan de dagen, gedurende welke hij aan het hoofd van dit schoone regement stond, hem steeds aangenaam zoude zijn. Hij droeg daarna het kommandement over aan den nieuw benoemden chef, den luit.-kolonel *Wagner*, die vervolgens de vier batterijen voor den afgetreden kolonel deed defileren.

Aan het Huis ter Heide werden de officieren van het reg. daarop vriendschappelijk door den kolonel *de Casembroot* op een dejeuner ontvangen, waarbij het op nieuw uitkwam, hoezeer deze chef door het geheele korps, dat hij verlaat, bemind werd. Alhoewel men het dus betreurde, dat hij de plaats ging ruimen voor een opvolger, werd er toch hulde gebragt aan 's Konings keuze, die tot dien opvolger den waardigen luit.-kolonel *Wagner* had benoemd.

Gister werd den afgetreden kolonel door het korps officieren der veld-artillerie alhier in garnizoen een diner aangeboden, en ZijnEdl. tevens een Album overhandigd met hunner aller handteekening voorzien, als een blijvend bewijs van innige verknochtheid van genoemd korps aan hunnen chef. Wij zullen niet behoeven te zeggen, dat dit bewijs van achting den heer *de Casembroot* alleraangenaamst was, en dat het afscheidsmaal zich door onderlinge vriendschap en hartelijke eensgezindheid allergelukkigst kenmerkte.

*— Onder de middelen, die door het Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde te Utrecht zullen aangewend worden tot bevordering van de belangen van den landbouw in deze provincie, behoort ook het uitschrijven eener premie-keuring voor hengsten en stieren, in de maand Oktober binnen de stad Utrecht te houden. Indien wij goed onderrigt zijn, zal het hoofdbestuur twee premiën ieder van *f* 75 beschikbaar stellen voor de fraaiste hengsten en drie premiën elk van *f* 50 voor de fraaiste stieren, welke gelden, in het volgende jaar, aan de eigenaars zullen worden uitbetaald onder voorwaarden dat de bekroonde voorwerpen gedurende den volgenden dektijd in deze provincie zijn gebleven.

— Den 11. dezer is door de arr.-regtbank te Maastricht uitspraak gedaan op de vordering van den heer *Regout* tegen de stad Maastricht, strekkende om den borgtogt voldoende te verklaren, welke door hem is aangeboden ter uitvoering van de overeenkomst, aangegaan bij notariële akte, waarbij hem het leggen van gazpijpen in stadsstraten is toegestaan, ten einde, ingevolge de toestemming des Konings, de gaz-verlichting aan openbare en bijzondere gebouwen te kunnen mededeelen. De regtbank heeft den eischer niet-ontvankelijk verklaard in zijne vordering en den eisch in rekonventie tot wegruiming der gazpijpen toegewezen, hoofdzakelijk op grond: dat hier slechts eene voor herroeping vatbare vergunning zoude zijn verleend, die, na door den raad bij besluit van het jaar 1854 ingetrokken te zijn, is komen te vervallen, dat door deze intrekking geenszins wordt te kort gedaan aan het koninlijk besluit, waarbij aan den eischer de toestemming is gegeven tot het daarstellen eener gaz-inrigting met verdere vergunning om de verlichting aan openbare en bijzondere gebouwen mede te deelen, en dat, ofschoon aan het raadsbesluit tot intrekking, krachtens art. 180 der gemeentewet, door administratieve en politie-maatregelen uitvoering had kunnen gegeven worden, zulks echter niet wegneemt dat daartoe evenzeer de tusschenkomst van den regter kan worden ingeroepen. Men verzekert, dat de eischer zich van deze uitspraak in hooger beroep zal voorzien bij het provinciaal geregtshof in Limburg. *Arn. Ct.*

*— Uit Nijmegen vervolgt men het berigt betrekkelijk de gehouden vergadering der *Geldersche Predikanten-vereeniging* aldus:

Als V. punt was ter bespreking voorgesteld het beweren van zekeren schrijver, volgens hetwelk men over schoolzaken en onderwijs zeer dikwijls veel onkunde bij den geestelijken stand in ons vaderland aantreft. De vraag wenschte de waarheid er van met betrekking tot de leeraren der Protestansche kerkgenootschappen onderzocht te zien en daarna aangewezen te hebben, wat er in de akademische opleiding of het praktisch leven van hen, die tot de vier andere fakulteiten behooren, gevonden wordt, waarborgende tegen die onkunde, om hiervan, ten slotte, voor de godgeleerden partij te trekken.

Één spreker voerde over dit onderwerp het woord. Hij deed opmerken, dat het beweren van den aangeduiden schrijver geenen zin zou hebben, indien het niet iets ten aanzien van den geestelijken stand stelde, hetwelk niet geldt van den regtsgeleerden en andere standen. Zoo moest dan wel de vraag worden: zijn de geestelijken uit eene andere stof geworden dan regtsgeleerden, geneeskundigen, enz.? Was deze vraag in ontkennenden zin te beantwoorden, dan bleef er niets over, dan de oorzaak van de verscheidenheid te zoeken in de verschillende ontwikkeling door het akademiesch onderwijs of het praktisch leven. En de bedoelde vraag scheen voor geen beamend antwoord vatbaar. Wendde de spreker nu het oog op het akademiesche onderwijs, dan vond hij dáár niet wat den regtsgeleerde, geneeskundige, letterkundige en wijsgeer tot meerdere kennis van schoolzaken en onderwijs brengen kon dan den godgeleerde. Hij legde de *Series lectionum* uit zijnen akademietijd vóór zich en viel het eerst zijn oog op de lessen, gegeven door de literarische fakulteit, hij herinnerde zich, hoe hij ze, als de verdere theologen, zoo goed had bijgewoond als de regtsgeleerden, enz. Kwam hij tot de lessen van de fakulteit der wijsbegeerte, die, welke met schoolzaken en onderwijs in verband staan, had hij gehoord en overigens kon men toch wel niet meenen, dat de differentiaal en integraal rekening, de natuurlijke historie der zoogdieren enz. tot de kennnis van schoolzaken en onderwijs leiden. Hetzelfde te zeggen met betrekking tot de lessen van de regtsgeleerde en geneeskundige fakulteiten schroomde hij niet. Zijns inziens waren noch de lessen over het *Jus mercatorium* of het *Jus naturale* bij de eerste, noch die over de *anathomia pathologica* of de *ars obstetricia* bij de laatste te beschouwen als behoedmiddelen tegen de onkunde, die den geestelijken stand zou eigen zijn. En het praktisch leven? Spreker kon niet inzien, dat de processtukken, waarmede de regtsgeleerde zich gaarne omringt, — het ziekbed, waaraan de geneesheer vertoeft, die vrucht zouden afwerpen. Alleen zou in aanmerking kunnen komen de latijnsche school, waar de letterkundige leeft; maar men behoort daarbij niet over het hoofd te zien, dat, terwijl hij zich beweegt onder het personeel van het middelbaar onderwijs, de geestelijke werkzaam is onder hen, die ook de kweekelingen zijn der lagere school. Mogt de bedoelde schrijver ten spijt van het gezegde zijn beweren volhouden, — welnu spreker was bereid tegenover iederen onkundigen geestelijke, wat schoolzaken en onderwijs betreft, dien hij zou noemen, te geven eenen regtsgeleerde, eenen geneeskundige, eenen wijsgeer of eenen letterkundige, even onkundig ten aanzien van de genoemde zaken als gene. Hij achtte zich, men zou het na het gezegde gevoelen, ontheven van de verpligting om aan te toonen, hoe men ten behoeve der godgeleerden zou kunnen aanwenden hetgeen de vier fakulteiten door het akademiesch onderwijs of het praktiesch leven boven de geestelijken vooruit hebben in zake van schoolzaken en onderwijs.

De VI—IX vragen voorbijgaande, nam de vergadering de X in behandeling. Zij gold den gebrekkigen toestand van het beheer der kerkelijke fondsen en het toezigt op dat beheer in Gelderland en wilde de oorzaak er van nagespoord hebben, eene spoedige regeling uitgelokt en de beginselen, daarbij wenschelijk, opgegeven zien.

Een der aanwezigen nam het woord en verzekerde, dat wel indedaad over *Gelderland* mag geklaagd worden, wat de bedoelde zaak betreft, indien men het met andere provinciën vergelijkt. Hier vindt men in de kollegiën van kerkvoogden en notabelen leden zonder mandaat, dáár is in de laatste acht of tien jaren geene rekening geschied, ginds wordt kerkelijk eigendom zonder noodzaak en zonder vergoeding weggegeven, elders — maar hoe alles te noemen? Als eene der oorzaken er van, meende de spreker te moeten aanmerken, dat de predikanten in den regel van allen wettigen invloed op de administratie verstoken zijn. Hij acht zulks eene zaak, waarmede zij wel zich zelven mogen gelukwenschen, doch die van den anderen kant voor de kerkelijke eigendommen en inkomsten schadelijk is. Dit ontwikkeld hebbende rustte, zijns oordeels, inzonderheid op *Gelderland*, met name op de leden der Predikanten-vereeniging, de verpligting om een krachtig woord ter regeling te spreken in een adres, bij de Alg. Syn. Kommissie in te dienen, waarbij zijns inziens als hoofdbeginsel behoorde aangenomen te worden een meer zuiver kerkelijk karakter der onderhavige inrigting.

Tal van sprekers nam na hem het woord, hetzij om nieuwe gebreken te doen uitkomen, hetzij om het gestelde beginsel te ondersteunen of ook te bestrijden. De geheele gedachtenwisseling leverde het bewijs, dat de zaak allen ter harte gaat en de besluiten, daarna genomen, dat men den werkkring der predikantenvereeniging meende niet te moeten beperken binnen de enge grenzen van het vriendschappelijk zamenspreken, maar dat men van oordeel was haar ook handelend te doen optreden.

Inmiddels was de tijd te ver verstreken, om andere punten in behandeling te nemen. Men ging mitsdien over tot de regeling der huishoudelijke zaken van de vereeniging. **De rekening der kas gaf een zeer goed batig slot. Tot de leden van het bestuur,** die nog gedurende één jaar zitting hebben, de HH. *de Keyser*, *Römer* en *Immink*, werden als nieuwe leden toegevoegd de H.H. *J. C. v. Schermbeek* van Elst, *R. A. E. Snethlage* van Echteld en *J. C. Kinderman* van Doetichem. Voor de volgende vergadering, te houden op den tweeden Woensdag na Pinksteren, koos men *Arnhem*. Met dankzegging sloot de Voorzitter de vergadering, die zich gekenmerkt had door grooten lust tot gedachtenwisseling in eenen broederlijken geest.

— Het te Sittard door den bliksem getroffen en afgebrande kerkgebouw was voor 80,000 fr. verzekerd.

— Te Zoltkamp is den 11 Junij een tjalkschipper, die, een kleine tong gevangen hebbende, daarmede 't huis kwam, zoo onvoorzigtig geweest de doode visch op zijn tong te leggen, om zijn kind te vermaken. De visch schoot ongelukkig in de keel, en eer men het beest terug kon nemen was de man gestikt.

— Eergisteren arriveerde te Rotterdam van Harderwijk over Amsterdam per spoor het detachement suppletie-toepen, sterk 120 onderofficieren en manschappen (waarvan vroeger melding is gemaakt), onder bevel van den 1. luit. *G. C. Munters*, van het 8. regiment infanterie, medegeleiders de 2. luit der infanterie *H. D. Prinsen* en de aspirant-betaalmeester *H. de Haas*, welke terstond zijn geëmbarkeerd op het fregatschip President Plate, kap. *C. C. Hansen*, om naar Java te worden overgevoerd.

N. R. Ct.

— Te Hilversum is, even na het uitgaan der R. K. kerk op Sakramentsdag, het zware ijzeren klokgewigt door de bovenverdiepingen heen in het voorportaal gestort. Ware dit enkele oogenblikken eerder geschied, stellig had het onderscheidene menschenlevens gekost.

— De vermaarde Amerikaansche spekulant, *P. T. Barnum*, bekend door zijne reizen met *Tom Thumb Jenny Lind*, enz, en vooral ook door zijne onlangs uitgegeven gedenkschriften, bevindt zich thans te Amsterdam Wij vernemen, dat hij voornemens is, om in den aanstaanden herfst met den beroemden dwerg, gen. *Tom Thumb*, ons land te bezoeken. *H.*

— Is het een gelukkig denkbeeld van den heer *Wolters* geweest de *Johannisberger* Kapel voor eenige koncerten in zijn Park te engageren, en daardoor de gelegenheid te openen, dit voortreffelijk orkest meer dan eens te hooren, en op verschillende tijden, waardoor het genot als vermeerderd en bestendigd wordt, — we verheugen er ons in, dat hij binnen Utrecht zulk eene goede gelegenheid heeft daargesteld, om den Verjaardag onzer geliefde Koningin op Woensdag aanstaanden feestelijk te doen vieren, door het geven van eene *matinée* en een koncert op dien dag. De bekwame direkteur van dat orkest, de heer *Langenbach*, heeft voor het koncert *Festklänge* gekomponeerd, als eene hulde voor den geboortedag van H. Maj., eene kompositie, die stellig den naam van den vervaardiger eer zal aandoen.

Wij hopen, dat goed weder niet alleen de *matinée* en het koncert, maar bepaaldelijk het verjaarfeest der Koningin moge begunstigen, waarop op verschillende plaatsen met name te 's Hage zoovele algemeene feestelijkheden zijn gesteld, en die, wij hebben er de overtuiging van, ook hier ter stede met belangstelling zal worden herdacht.

TEXEL, 12 Junij. Uitgezeild Aldebaran, kapt. *Meyboom* en Jupiter kapt *van der Mey*, beiden naar Batavia; Cuba, kapt. *Eylers* en Handel, kapt. *Jager*, beiden naar Suriname.

HELLEVOETSLUIS, 13 Junij. Uitgezeild Burgemeester Hoffman, kapt. *N. A. Dijkama*, naar Batavia.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 13 *Junij*. 1.50 El; + AP. 8.45. Gev. 4 d.
Keulen, 12 „ 7 v. 10 d. (7 v. 8 d. Rijnl.)
Gev. 0 d. Rijnl.

De Rijnhoogte te Keulen den 13. Junij 8 voet 2 duim of 8 voet 0 duim Rijnlands.

BEROEPEN:

te Grootebroek Ds. *G. Smit* te Noordwijkerhout.
„ Veenendaal „ *C. J. Bryce* te Vreeland.
„ Veendam „ *H. Brouwer* „ Oudkerk.
„ Longerhouw, voor de 2de maal Ds. *C. J. Bryce* te Vreeland.

BEDANKT:

voor Oud-Alblas door Ds. *J. A. ten Bokkel Huinink* te (Doornspijk.

Bij den BURGERLIJKEN STAND te *UTRECHT* zijn van den 7. tot den 14. Junij 1857

ingeschreven: ondertrouwd 4 paar; — gehuwd 10 paar, geboren 21, als 13 j. en 8 m.; — overleden 29, als 11 van het m. en 18 van het v. geslacht, waaronder geen levenloos aangegeven.

GEVEILD den 13. Junij 1857.

Een huis binnen Utrecht, oz. van de Lijnmarkt, E. No. 46. *T. van der Sluis* *f* 4300. Vier woningen te Utrecht, buiten de Tolsteeg barrière bij het achterom, K. Nos. 44 en 47 *f* 750 *opgehouden.* Een huis binnen Utrecht, nz. van het Vreeburg C. No. 742. *D. A. Stern* *f* 7550. Vijf arbeiders-woningen binnen Utrecht, in de Varkenspoort aan de Bergstraat, C. Nos. 856*a*, *b*, *c*, *d* en 857*a* *f* 1730 *opgehouden.* Een huis binnen Utrecht, wz. van de Rietsteeg, G. No. 450. *f* 2900 *opgehouden.*

ZWITSERLAND.

BERN, 12 Junij.

De Zwitsersche Staatsraad, heden buitengewoon bijeengeroepen, heeft eenpariglijk het Parijzer verdrag ten opzigte van Neufchatel geratificeerd. De heer *Vogt* heeft alleen tegen den loop der onderhandelingen gesproken.

Uit een thans openbaar gemaakt verslag van den generaal *Dufour* over den staat van het Zwitsersche bondsleger, blijkt, dat men in Januarij 104,500 man, met 9000 paarden gereed had, om het vaderland te verdedigen, behalve nog de landweer; voorts had men te beschikken over 600 kanonnen en 3 batterijen berg-artillerie. In de tuighuizen had men nog 314 kanonnen gereed.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 11 Junij.

Gisteren heeft de keizer den Napelschen gezant *Petrulla* in bijzonder gehoor ontvangen, waaruit men opmaakt, dat de betrekkingen met Napels weder vriendschappelijker worden, waartoe ook waarschijnlijk de tegenwoordigheid van den graaf *van Syrakusa* zal bijdragen, die door ons hof zeer goed ontvangen is.

De voortzetting van 's keizers reis door Hongarijë zal waarschijnlijk in Augustus plaats hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 12 Junij.

Prins *Frederik Wilhelm* van Pruissen is eergisteren avond te Dover aangekomen en met een extra-trein naar Windsor vertrokken.

Thans openbaart zich van de zijde der Roomschen tegenstand tegen de eedsverandering, om de Joden in de gelegenheid te stellen in het Parlement zitting te nemen. Egoïstiesch als zij meestal in hunne gevoelens zijn, zijn 40 Parlementsleden, met den hertog van *Norfolk* aan het hoofd naar Lord *Palmerston* gegaan, om hem te verklaren, dat zij tegen de wijziging zouden stemmen, als men ook ten hunnen opzigte geene nieuwe inwilligingen deed.

De *Times* bevat een artikel ter ondersteuning van het voorstel van den heer *Roebuck*, die het onderkoningschap van Ierland wil opgeheven en vervangen zien door een staatssekretariaat. Ter ondersteuning van dit voorstel voert hij aan dat de spoorwegen en telegrafen Ierland zoozeer in de nabijheid hebben gebragt van het middelpunt des bestuurs, dat het niet meer bestuurd behoeft te worden door een van bijzondere volmagten voorzien beambten.

In de nota, bij het Perziesch vredesverdrag gevoegd, is bepaald dat de Sadr Azim, namens den Shach, den heer *Murray* schriftelijk zijn leedwezen zal betuigen, wegens de voor diens eer beleedigende aantijgingen, door hem verspreid; dat hij zal verklaren de brieven waarin die voorkomen in te trekken, en dat geen later reskript van den Shach, wat den inhoud betreft overeenkomende met de bij de nota gevoegde kopie, regtstreeks noch zijdelings aan eenig vreemd gezantschap te Teheran is medegedeeld. — Van dit schrijven zal officiëele mededeeling geschieden aan de buitenl. gezantschappen te Teheran, terwijl ook de inhoud in die hoofdstad zal worden openbaar gemaakt. — De oorspronkelijke brief zal door een hoog beambte den heer *Murray* te Bagdad gebragt worden, met eene uitnoodiging, namens den Shach, om met het gezantschap naar Teheran terug te keeren en met de verzekering, dat hij daar met de verschuldigde eerbewijzen zal worden ontvangen. Een ander hooggeplaatst persoon zal worden afgezonden, om hem op zijne reis door Perzië te begeleiden. Op eenigen afstand van de hoofdstad zal hij door hooge personen ontvangen en naar zijne woning geleid worden. Onmiddelijk zal zich alsdan de Sadr Azim tot hem begeven om de vriendschapsbetrekkingen te hernieuwen, [waarna hij door dezen bij zijn bezoek ten paleize ontvangen en naar den Shach geleid zal worden.

Deze harde exkusen vormen geen gering kontrast met den toon, waarop de in deze nota bedoelde brieven geschreven zijn. In het schrijven nl. waarvan de kopie bij de nota is gevoegd, zegt de Shach (hij schrijft aan den Sadr Azim) zeer verbaasd te zijn geweest over den ruwen, opgeblazen, walgelijken en onbeschoften toon van een brief van den gezant, en de overtuiging te koesteren dat die man, die de stoutmoedigheid en onbeschaamdheid heeft om zelfs koningen te beleedigen, dom, onwetend en onzinnig is. Zoo lang de koningin van Engeland niet zelve op voegzame wijze verschooning had gevraagd voor de onbeschaamdheid van haar afgevaardigde, zou hij dien gekken gezant, die een dwaas was, niet ontvangen, noch eenig ander gezant van wege zijne regering.

Aan de tijdingen per Arago aangebragt ontleent men nog het volgende:

Uit Nieuw Grenada berigt men, dat de eilanden in de baai van Panama aan Engeland zijn afgestaan voor de vorderingen van *Mackintosh.*

In Mexiko heerschte nog geen rust. De zamenzwering tegen den president *Comonfort* was wel ontdekt, en verijdeld, doch de klerikale partij bleef steeds tegen hem woelende, daartoe door Rome aangezet, gelijk blijkt uit de verhooren der gearresteerden. Intusschen heeft men door deze ontdekking de schijnbare vrienden van den president leeren kennen, even als hun doel, om hem te vermoorden. Deze heeft daardoor ook meer zedelijke kracht in het land verkregen, die hij tegen Augustus, bij de nieuwe verkiezing voor het presidentschap, zal noodig hebben, ten einde weder benoemd te worden.

In Chili houdt men zich ernstig bezig met eene expeditie naar Rio Negro, in Patagonië, onder bestuur van den heer *Cox*, om te onderzoeken, of men door die rivier geen gemeenschap tusschen den Atlantischen Oceaan en de Stille Zuidzee kan bekomen, ten einde den omweg van Kaap Hoorn te vermijden. Het goevernement van Chili heeft voor die wetenschappelijke expeditie vooreerst 3500 piasters verleend.

LONDEN, Zaturdag 13 Junij.

De wekelijksche staat der Engelsche bank luidt zeer gunstig.

— 13 *Junij.* Gec. $93^1/_8$; Sp. 3 pCt. $41^3/_4$; $1^1/_4$ pCt. $25^1/_4$; Rusl. 5 pCt. $108^1/_2$; $4^1/_2$ pCt. $97^1/_2$; Holl. 4 pCt. $97^3/_8$; $2^1/_2$ pCt. $65^1/_4$; Sard. 5 pCt. $88^1/_2$.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Junij.

De *Moniteur* bevat heden een artikel over de afgeloopen zitting van het Wetgevend Ligchaam. Het officiëel orgaan zegt daarin, dat het ten volle heeft voldaan aan de verwachtingen, die de natie en de grondwet er van mogten hebben, en dat het rustig daarzijn en de loop der diskussiën hebben bewezen, dat het tegenwoordig vertegenwoordigend stelsel het ware is voor Frankrijk. De wetg. vergaderingen hebben hunne medewerking verleend aan alles, wat de redder van Frankrijk heeft voorgesteld, ter bevestiging van de orde, ter herstelling van de welvaart en den roem der natie. In zijne vijfjarige zitting heeft het Wetg. ligchaam de grootste werken medevoltooid; het Keizerrijk werd herboren, de oorlog in 't Oosten begonnen, de vrede hersteld, en in 't geheel 979 wetten onderzocht en er over gestemd. De meeste openbare werken hebben groote uitbreiding erlangd, de schoone kunsten zijn niet vergeten, maar bovenal is de geheele staatsinrigting en het geldwezen verbeterd en op goede grondslagen gevestigd. De groote Staatsligchamen, die aan dat werk niet zoo veel ijver hebben deelgenomen, hebben zich verdienstelijk gemaakt jegens den Keizer en het vaderland.

Eenige dagen te voren heeft de *Moniteur* uit een werk van den heer *Granier* o. a. overgenomen de stelling, dat de Keizer den Oosterschen oorlog moest beginnen, omdat hij door een krachtige houding het wantrouwen jegens Frankrijk wegnemen en tevens in de Europesche diplomatie die plaats hernemen moest, welke de beschroomde staatkunde van *Lodewijk Philips* het had doen verliezen. Ofschoon het een keizerrijk van den vrede was, dat *Napoleon III* verlangde, moest hij ook toonen den oorlog niet te vreezen, zelfs niet in zijn grootsten omvang. De *Moniteur* voegde er eene lofrede bij op den heer *Granier*, als geschiedschrijver; die hulde zal men hem niet overal brengen!

De nieuwe wet betreffende de Fransche bank, door den *Moniteur* afgekondigd, bevat de volgende hoofdbepalingen: Het privilegie der bank loopt tot 31 December 1897; — het kapitaal der bank wordt vertegenwoordigd door 182,500 aandeelen, ieder groot fr. 1000; — de 91,250 nieuw gekreëerde aandeelen worden uitsluitend aan de houders der reeds bestaande 91,250 aandeelen gegeven; — van het bedrag der nieuwe aandeelen worden in den loop van het jaar 1859, in termijnen tusschen den minister van financiën en de bank te bepalen, 100 millioen in de schatkist gestort; — de minister van financiën plaatst deze som op het grootboek der 3 pCt. rente; — de uitbreiding van het bankprivilegie betreft de uitbreiding der voorschotten ook op obligatiën der maatschappij voor het grondkrediet in Frankrijk; — de bank kan, wanneer de omstandigheden het noodig maken, den rentevoet van 6 pCt. overschrijden; — hare geringste appoints zijn 50 fr.; — tien jaren na de uitvaardiging dezer wet kan de regering van de bank verlangen, dat zij in elk departement, waar nog geen bijkantoor bestaat, zulk één oprigte.

PARIJS, Zaturdag 13 Junij.

De *Siècle* geeft zijn spijt te kennen over de weinige eensgezindheid, die in de lijsten der kandidaten voor de verkiezing op den 21 Junij te Parijs, heerscht, en blijft krachtig aandringen om zich bij de eerste door hem bekend gemaakte lijst te houden.

— 13 *Junij.* Rente kont. $4^1/_2$ pCt. 91,90, 3 pCt. 69,35; Fr. Oost. Spw. 650; Spanje $1^1/_4$ pCt. $25^3/_4$; 3 pCt. 39.

Mei.	GEHUWD.	
5	C. J. J. Bijleveld en S. v. d. Oosterkamp.	Heerenveen.
11	G. J. Baggerman en E. de Boer.	Haarlem.
11	J. J. Deen en R. Mendes da Costa.	Amsterdam.
11	A. Grube en H. L. Schaap.	Delft.
10	P. D. T. F. R. van Hoëvell en H. F. Hendriksz.	Groningen.
11	W. Juta en G. H. A. Tegel.	's Hage.
10	P. Kranenberg en C. Tolmer.	Amsterdam.
10	W. G. Muller en J. D. de Bus.	's Hage.
11	J. W. Tulleken en J. C. ten Bokkel.	Amsterdam.
10	J. Vriesendorp en C. A. H. de Reus.	Dordrecht.
11	C. te Veltrup en G. Mul.	Zaandam.
4	C. C. C. Warmolts en E. J. Roering.	Arnhem.
	BEVALLEN.	
11	G. Berkhout geb. Klinkenberg, zoon.	's Hage.
9	E. ten Cate geb. Klein, dochter.	Haarlem.
8	E. T. W. van der Duis geb. Hagens.	Amsterdam.
8	R. M. Edema geb. Schoenmaker, z. en d.	Amsterdam.
8	I. P. de Touw geb. Meerburg Snarenburg, d.	Goes.
9	H. Folmer geb. Aldershoff, dochter.	Groningen.
10	J. D. Feron geb. Kinkel, zoon.	's Hage.
9	J. de Jong geb. Bierenbroodspot, zoon	Hoorn.
10	W. H. J. B. Jansonius geb. Cramer, d.	's Hage.
9	A. E. Lind geb. Weetjen, dochter.	Amsterdam.
9	C. Nieuwerkerk geb. Wouters, dochter.	's Hage.
9	P. Nieuhaus geb. Calon, zoon.	Amsterdam.
10	J. Nijenhuis geb. Frijlink, dochter.	Groningen.
7	M. E. van Oosterzee geb. Mees, zoon.	Rotterdam.
9	J. C. Oldenborg geb. Scholten, dochter.	Dordrecht.
6	H. J. A. Picke geb. Schuurbecque Boeije, d.	Middelburg.
10	A. van Thiel Ribbius geb. de Groot, d.	Amsterdam.
10	G. Stroeve geb. Knol, dochter.	Amsterdam.
10	M. Schraag geb. Beringer, dochter.	Leeuwarden.
8	A. M. L. Tijssens geb. Klütgen, zoon.	Dordrecht.
11	H. Tichelaar geb. van der Lem, dochter.	's Hage.
8	J. H. Visser geb. Roodnat, dochter.	Sliedrecht.
	OVERLEDEN.	
7	*Mevr.* S. de Borst geb. Stroomans.	Dordrecht.
9	*Mej.* M. J. van der Breggen Paauw, 66 j.	's Hage.
9	S. Bloch.	's Hage.
7	*Mevr.* S. J. Doomer geb. Janssen, 57 j.	Amsterdam.
10	E. M. Hordijk dochter, 38 j.	Dordrecht.
10	F. C. Koster, 43 j.	's Hage.
9	*Mevr.* J. C. Langloois geb. Gervais, 72 j.	Doesburg.
6	M. v. d. Levij, 78 j.	Amsterdam.
7	C. Leendertz, 73 j.	Amsterdam.
9	J. L. A. Peltenburg, zoon.	's Hage.
9	G. J. Roermeester, 49 j.	's Hage.
8	*Mevr.* M. R. Schilthuis geb. van Laanen.	Groningen.
10	*Mevr.* M. H. S. Schaank geb. Schaank.	Groningen.
10	P. C. J. Suringar dochter, 10 j.	Leijden.
7	G. C. de Vrieze, 23 j.	Heerenveen.
9	*Mevr.* Vellekoop geb. Felix, 79 j.	's Hage.
8	M. Westering, 38 j.	Breda.
10	*Mevr.* E. Wagner geb. Roesch, 29 j.	Rotterdam.
11	A. T. Wijnands.	's Hage.
12	H. J. Zwaanenburg, dochter.	Amsterdam.
9	*Mej.* M. F. van Zeller, 58 j.	Rotterdam.

ADVERTENTIEN.

*** Heden overleed, tot onze diepe droefheid, na een langdurig lijden, onze hartelijk geliefde Dochter, BARTHA CATHARINA, in den jeugdigen ouderdom van 21 jaren.

Harmelen, J. W. VAN RIJSWIJK.
11 Junij 1857. M. A. VAN RIJSWIJK, OUDEGEEST.

*** Voor de blijken van deelneming, die ik mogt ontvangen bij het overlijden mijner Behuwdzuster, Mejufvrouw VAN DER BREGGEN PAAUW te s'Gravenhage, betuig ik langs dezen weg, ook namens de verdere leden der familie, mijnen dank.

G. J. VAN MANSVELT.

VEREENIGING Vrienden der Waarheid.

*** Vergadering op 16 Junij, des avonds ten acht ure, in eene der Zalen van het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen, waarin voor zal gaan Dom. VERHOEFF van Zuidbeijerland.

De toegang voor het Publiek vrij.

Tentoonstelling te Utrecht,

van voor Nederland belangrijke Oudheden en Merkwaardigheden in de Stad en Provincie Utrecht voorhanden,

in het gebouw van Kunsten en Wetenschappen, op de Mariaplaats.

De Commissie, door de Directie van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen belast met de zorg en het beheer dezer Tentoonstelling, berigt mits dezen, dat de Zalen, waarin de voorwerpen geplaatst zijn, voor het publiek geopend zullen worden (*in plaats van op Dingsdag den 9. Junij*) op **Dingsdag** den 16. Junij e. k. des voormiddags te **10** ure, en dat de Tentoonstelling, van dien dag af tot Zaturdag den 11. Julij daaraanvolgende, dagelijks van 10—4 ure toegankelijk zal zijn, tegen betaling van **25** Cent per persoon, *behalve de Zondag en Maandag van elke week*; terwijl op Maandag den 29. en Dingsdag den 30. Junij de Tentoonstelling uitsluitend door de leden van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap en de Inzenders van voorwerpen zal kunnen bezigtigd worden. Kinderen beneden de 12 jaren worden niet toegelaten.

De leden van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap en de Inzenders van voorwerpen ontvangen elk, als zoodanig, eene doorloopende toegangkaart voor hun persoon met ééne Dame.

De leden van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap, alsmede de Inzenders van Voorwerpen buiten de stad woonachtig, kunnen hunne toegangkaarten bekomen bij W. VAN BURKOM, Concierge in het Leesmuseum, Oud Munsterkerkhof.

Utrecht, Namens de Commissie voornoemd,
6 Junij. J. I. D. NEPVEU, Secretaris.

PARK TIVOLI.

*** Op WOENSDAG den 17. JUNIJ 1857, **MATINÉE en CONCERT**, te geven door de *Johannesberger Capelle*, onder de directie van den Heer *JULIUS LANGENBACH.* No. 2 van het *Abonnement.*

Programma voor de MATINÉE.

1. Deel.

1. Ouverture van Marco Spada, van Auber.
2. Alpenrosen, Wals van Lanner.
3. Finale uit Guiramento van Mercadante.
4. Bouquet quadrille van Strauss.

2. Deel.

5. Ouverture van Rosamunde van Schubert.
6. Solo voor Trompet, voorgedragen door den heer Paulus.
7. Der Blumenkorb, Potpouri van Fahrbach.
8. Waldfräuleinshochzeitstanze, Wals van Strauss.

Programma voor het CONCERT.

1. Ouverture van der Mulatte van Balfe.
2. Aria uit Titus van Mozart.
3. Novellen, Walzer van Strauss.
4. Finale uit die Räuber van Verdi.

2. Deel.

5. Ouverture Tannhäuser van Wagner.
6. Aria uit Romeo et Julie van Bellini.
7. Quadrille uit die lustigen Weiber van Bilse.
8. Zur Feier des Geburtstages Ihrer Majestät der Königin von Holland, Festklänge, potpouri van Langenbach.

3. Deel.

9. Ouverture Raymond van Thomas.
10. Solo voor Trompet, voorgedragen door den heer Paulus.
11. Elisétanze, Wals van Lanner.
12. Nacht und Morgen, Potpouri van Strauss.

NB. HH. abonnés worden vriendelijk verzocht het diploma aan het Contrabureau te vertoonen; zonder diploma zal men verpligt zijn de gewone entrée te betalen.

PS. HH. abonnés worden attent gemaakt op art. 4 dat het Park op 17 Junij tot 4 ure gesloten is en op art. 6 van het abonnement, dat geene *kinderen*, in verband met art. 1 op het Concert worden toegelaten.

Entrée voor de Matinée 50 Cent.
HH. Abonnés . . . . 25 Cent.
Entrée voor het Concert *f* 1,00

Aanvang van de *Matinée* ten 2 ure.
" " het *Concert* ten 7 ure.

J. WOLTERS.

AANBESTEDING. GASFABRIJK HOORN.

*** De Directie der Gasfabrijk te Hoorn is voornemens aldaar, op Maandag den 29. Junij 1857, des namiddags ten één ure, in het Lokaal *Dankelman*, ten overstaan van den Notaris N. CARBASIUS, in het openbaar bij inschrijving en opbod *aanbesteden:*

Het voltooijen der Gebouwen, Ringmuren, enz. benoodigd tot het vestigen van eene Gasfabrijk te Hoorn, op de daarvoor reeds gelegde of nog te leggen fundamenten.

De bestekken zullen ter lezing liggen in de voornaamste Logementen te Amsterdam, Utrecht en Hoorn. De teekeningen zijn ter inzage ter plaatse, waar de aanbesteding geschieden zal, en op het terrein der gasfabrijk; terwijl aanwijzing in loco zal geschieden door den civiel Ingenieur H. LINDE, wonende te Hoorn, op Vrijdag den 19. Junij 1857, des namiddags ten 2 ure.

*** J. COPIJN, Kweker aan de Groenekan, zal op Woensdag den 17. Junij 1857, voormiddags 11 ure, in het lokaal van Verkoopingen aan het Pieterskerkhof binnen Utrecht, in het openbaar doen verkoopen: **Eene uitmuntende partij doorbloeiende Rozen op Stam,** Dingsdag den 16. Junij aldaar te zien.

AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN ONROERENDE GOEDEREN TE HARMELEN.

*** Op Donderdag den 18. Junij 1857, des voormiddags ten elf ure, zullen in het gemeentehuis te Harmelen, ten overstaan van den aldaar gevestigden Notaris O. W. VAN GEIJTENBEEK, in het openbaar doen

verkocht:

Drie extra kapitale HOFSTEDEN met derzelver hechte en sterke Betimmeringen, uitmuntende en zeer welige BOOMGAARD, BOUW-, WEI-, HOOI- en BOSCHLANDEN, mitsgaders HEEREN HUIZINGE, BURGER-WONINGEN, SCHUUR, HOOIBERG, ERVEN en GRONDEN, ter gezamenlijke grootte van 60 Bunders; alles staande en gelegen in de Gemeente Harmelen Teckop en Veldhuizen, in perceelen en massa's. Breeder bij billetten en nader onderrigt op franco aanvrage verkrijgbaar ten kantore van voorn. Notaris VAN GEIJTENBEEK te Harmelen.

VERKOOPING VAN HOOIGRAS
EN
VERHURING VAN NAWEIDE,

*** ten huize van *Jan van Leur*, in de Herberg genaamd *Landlust*, aan het Culenborgsche veer, onder Tull en 't Waal:

Op Maandag den 22. Junij 1857, des namiddags ten 4 ure, van het GRASGEWAS van de groote en kleine Brakel-, Haver en groote Mathisiuswaarden, onder Houten in 't Goy, en van een gedeelte van de kleine Mathisiuswaard, onder Schalkwijk en van de NAWEIDE dier Uiterwaarden.

Op Dingsdag den 23. Junij 1857, des namiddags ten 4 ure, van het GRASGEWAS van 25 bunders, op de Redichemsche Waard, onder Culenborg.

Op Vrijdag den 26. Junij 1857, des voormiddags ten 9 ure, het GRASGEWAS van de Bovenste- en Benedenste Steenwaarden, onder Tull en 't Waal, over het Culenborgsche veer, — en de NAWEIDE dier Uiterwaarden.

Voorts het GRASGEWAS van ruim vijf bunders Uiterwaard, gelegen als voren, nabij het fort; en de helft der eerste snede van een bunder KLAVER, gelegen als voren bij het oude Huis.

*** De Notaris TISSOT VAN PATOT, te Maarssen, zal den 23. Junij 1857, des middags 12 ure, in het Heeren Logement aldaar, verkoopen: Het BUITENVERBLIJF *BAGATELLE*, bijzonder aangenaam gelegen te Maarssen aan de rivier de Vecht en straatweg, bestaande in goed onderhouden Heerenhuizinge, hebbende drie Beneden- en vier Bovenkamers, Kabinetje, Provisiekamer, Keuken, Kelder enz. Al de Kamers zijn behangen en meerendeels geplafonneerd en met stookplaatsen. Voorts Tuinmanswoning, Koetshuis, Stalling, Moestuin en Plaats of Wandeltuin, groot 31 roeden, 92 ellen. Breeder bij biljetten omschreven en nadere inlichting te bekomen ten kantore van voorn. Notaris. Brieven franco.

Verkooping van Wollen stoffen.

*** Men zal op Woensdag 24 Junij 1857 en volgenden dag, des voormiddags ten 10 ure, in *de Zaal naast den Schouwburg*, aan het Vreeburg te Utrecht, publiek verkoopen: Eene aanzienlijke en solide partij LAKENS in alle kleuren, SATIN DE LAINES, CUIR DE LAINES, CACHEMIRES, BROEK- en PALETOT STOFFEN van de nieuwste patronen, eene groote sortering VESTSTOFFEN enz. — alles uit de voornaamste Fabrieken van Frankrijk. Te zien in bovengenoemd Lokaal Dingsdag 23 Junij van 10—4 ure.

*** Op Zaturdag den 27. Junij 1857, 's namiddags ten 5 ure, zal in het lokaal van Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, in het openbaar worden verkocht:

No. 1. Een HUIS, waarin tapperij wordt gedaan, staande te Utrecht aan de Westzijde van de Jufferstraat, nabij de Wittevrouwenpoort, wijk G. No. 533.

No. 2. Een HUIS, waarin tapperij wordt gedaan, Erf, Grond en Bleekveld, met twee woningen daarachter, staande en gelegen te Utrecht buiten de Wittevrouwenpoort, wijk I. No. 43.

Breeder bij biljetten en nader onderrigt ten kantoren van de Notarissen VAN SCHERMBEEK en DUYFJES te Utrecht.

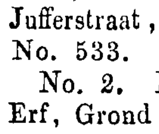

*** Men zal op Zaturdag den 4. Julij 1857, des namiddags ten vijf ure, te Utrecht, achter St. Pieter, wijk F, in het openbaar verkoopen:

No. 1. Een hecht, sterk en wel ter nering staand HUIS, Erf, Grond en Tuin, gelegen te Utrecht, aan de noordzijde van den Steenweg, benevens eene Werkplaats, vroeger een afzonderlijk Huis, met een gang aan den Steenweg uitkomende, wijk D No. 374, voorzien van een ruim Voorhuis en Winkel, vijf beneden en bovenkamers, de meeste behangen en met Stookplaatsen, Keuken, Kelders en Zolders.

No. 2. Een HUIS, Erf en Grond, gelegen te Utrecht, aan de oostzijde van de Oudekamp, wijk A No. 1122, voorzien van vijf Kamers, de meeste behangen en met Stookplaatsen, Keuken, Kelder en Zolder.

No. 3. Een hecht, sterk, goeddoortimmerd HUIS, thans tot twee Woningen ingerigt, met Stalling of Schuur, Erf, Grond en Tuin, beplant met vele Vruchtboomen, wijk M No. 626 en 626bis, benevens nog een stuk best WARMOEZIERSLAND, groot 16 roeden 61 ellen, gelegen te Utrecht, tusschen de Waard- en Catharijne barrières in de Nieuwe Waard, op den hoek van de Buurssteeg, — bevattende de eene Woning, vijf Kamers, waarvan drie behangen en met stookplaats, Keuken, Kelder en Zolder, en de andere twee Kamers met stookplaats, Keuken, Kelder en Achterhuis.

Breeder bij billetten en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

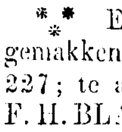

*** Men zal op Zaturdag, den 4. Julij 1857, des namiddags ten 5 ure precies, in het lokaal van verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar verkoopen:

Een sterk en goed betimmerd HUIS, waarin eene Broodbakkerij sedert vele jaren is en nog met goed gevolg wordt uitgeoefend, staande aan de zuidzijde van de Pottestraat te Utrecht, wijk C, n°. 118, groot 54 ellen. Het bestaat in een Voorhuis met Kantoor, Bakkerij, drie Voorkamers, Portaal, Droogen Meelzolders, Kelder, enz. en is verhuurd tot 1 Mei 1859, om *f* 250 in het jaar. Te bezigtigen zoo als bij aanplakbiljetten is vermeld, terwijl nader onderrigt te bekomen is ten kantore van den Notaris DWARS.

TE HUUR TE UTRECHT

*** Een net BOVENHUIS, voorzien van alle gemakken, staande in de Elizabethstraat wijk D No. 227; te aanvaarden met Augustus. Te bevragen bij F. H. BLADT, buiten de Waardbarrière, wijk M no. 62.

UIT DE HAND TE KOOP:

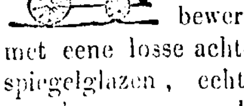

*** Eene elegante BARROECHET DROSKIE, naar den laatsten smaak bewerkt, geschikt voor negen personen, met eene losse achterbok, bekleedt met blaauwe zijde, spiegelglazen, echte kolm-assen en ligt voor twee paarden, zoo goed als nieuw. Te bevragen bij J. VAN VOORST, Mr. Zadelmaker te Utrecht.

*** Door het groot debiet tot verminderde prijzen: Zuivere Noord.-Holl. STIJFSEL 20 cts de 5 onc; de beste WITTE FERMECELLI à 20 cts. id.; Bloem van SAGO, 24 cts. het pakje; AARDAPPELMEEL 9 cts. id.; het echte, uit graan vervaardigde GRIESMEEL, 18 cts. de 5 onc. Ontvangen eene partij nieuwe TAFELRIJST van 10 en 11 cts. J. DOESBURG.

Men gelieve wel op het *adres* te letten. Steenweg, 3de Huis van de Choorstraat.

DEPôT VAN THEEËN.

*** De **Theeën,** uit het Theemagazijn van JAN VAN REES & ZOON, te Zwolle, uitmuntend door kracht, geur, en bovenal door waterhoudendheid, zijn in verzegelde pakjes van $2\frac{1}{2}$ en 5 ons, voorzien van Stempel, Prijs en Nummer verkrijgbaar bij D. C. VAN ZIJST, *Korte St. Jansstraat*, G. No. 309, alwaar Prijscouranten te bekomen zijn.

*** In de afgeloopene 232e LOTERIJ zijn de navolgende **Hoofdprijzen** getrokken ten kantore van

S. en J. VAN LIER, Ez.,

No. 4981 Prijs . . . ***f* 50,000**
" 16591 Prijs met Premie . **31,000**
" 3551 Prijs. **25,000**
" 18472 " **20,000**

Eene kleine Hollandsche Brochure van den philantropischen Dr. *Julius Lobethal*, die korte en duidelijke mededeelingen bevat over beginnende **Longtering** en andere borstziekten, wordt in onderstaande Depôts afgegeven, waar ook het in zijne aanwending zeer eenvoudige middel ter genezing te ontbieden is voor 4 Gulden het fleschje.

STOLL'S DRUPPELEN bevrijden oogenblikkelijk van de hevigste kiespijn; men behoeft slechts een daarmede bevochtigd puntig watje in het oor te stoppen, aan de zijde waar de kiespijn is. Het fleschje kost *f* 1.

DOOFHEID kan genezen worden door Dr. PINTERS **Magnetische Oorpillen.**

Het zijn kleine **Pillen,** in een Watje gerold, dat even als een gewoon Watje in het Oor gestopt wordt. Een Doosje, waarin 60 dezer Watjes, wordt voor *f* 2.50 verkocht.

Amsterdam Verkoophuis.	Utrecht *T. Uhlenbroek* Choorstr.
Amersfoort, *G. C. T v. d. Roemer*	" *L. J. R. Bosch*, Lijum.
" Gebr. *Bruning*.	" *P. J. Huinck*, "
Bodegraven, *B. E. C. Schlat-(man.*	Vianen, *M. A. Verkerk*.
Hilversum, *R. J. J. v. Alphen*	Zeist, *C. G. Adlung*.
Schoonhoven, *A. B. Valk*.	en in de bekende depôts in de andere steden.
Utrecht *T. Uhlenbroek* Bakkerb	

Instituut DIEDERIKSTEIN
te Zuylen, aan de Vecht, nabij Utrecht.

*** De ondergeteekende wenscht het aantal zijner pensionnaires, tot heden een tiental, voortaan op hoogstens zestien te brengen, en noodigt daartoe Ouders en Voogden ter bezigtiging zijner Inrigting uit. — Tot het geven van inlichtingen hebben zich bereid verklaard de HH. Jb. SWART, te Amsterdam; A. E. TROMP, Hoofdingenieur der Marine aldaar; R. H. J. VEEREN, Burgemeester, en P. N. VAN DER STOK, Predikant te Zuylen.

C. VAN DRIEL.

*** **Door aanmoediging van onderscheidene begunstigers. Ms. S. van Lier,** Chirurgijn Dentiste, Kunsttandvervaardiger, enz., is dagelijks ten zijnen huize te spreken of elders te ontbieden, wegens het inzetten van alle soorten van KUNSTTANDEN; neemt Tanden en Kiezen uit, zonder de minste pijnen, herstelt alle gebreken aan den mond en neemt ook op de geschiktste en billijkste wijze abonnementen aan.

Adres *Zadelstraat*, No. 385, te Utrecht.

*** Bij J. H. SCHELTEMA, Boekhandelaar in de Beurssteeg E 183 te Amsterdam, verschijnt heden:

DES KRIJGSMANS WEEZE
aan haars Vaders Strijdbroeders,

bij hun feestvierend gedenken aan de verdediging van Antwerpen's Citadel, in het jaar 1832, door C. S. ADAMA VAN SCHELTEMA. (Ten voordeele der eenige Dochter van een Hoofdofficier, eene Weeze, bij krankte en ligchaamsgebrek geheel verlaten en hulpeloos.) Prijs 25 Centen kontant.

Mede in voorraad gesteld te 's Hage bij GEBR. VAN CLEEF, G. DE GEUS, A. VAN HOOGSTRATEN en ZOON en W. P. VAN STOCKUM; te Haarlem bij DE ERVEN LOOSJES en C. ZWAARDEMAKER; te Rotterdam bij VAN GOGH en OLDENZEEL, H. A. KRAMERS en VAN DER MEER EN VERBRUGGEN; te Utrecht bij J. G. BROESE en KEMINK EN ZOON, en verder op bestelling alom verkrijgbaar.

Marktberigten.

Schiedam, 13 Junij. Granen. Verkocht: Gerst, 125 ℔ Windau *f* 234 6/w., *f* 235 3/m.; 129 ℔ gedr. Pommer *f* 226 kont., *f* 228 6 w.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust *f* 18,50; Jenever id. *f* 24,00; Amsterd. proef *f* 25.25 zonder de belasting. Spoeling *f* 1,40 per ketel.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Junij	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerking.*
			N. ℔						
13	2	nnw.	7.0	768.87	59.7	— 9.2	0.51	0	Bewolkt.
	10	n.	0.0	67.38	50.0	— 7.2	0.82	0	Helder.
14	8	ono.	0.5	67.60	59.9	— 5.2	0.51	0	Bewolkt.

AMSTERDAM 13 Junij 1857.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$63\frac{7}{8}$	$63\frac{15}{16}$	
dito dito	3 "	$77\frac{1}{8}$	$77\frac{1}{4}$	$77\frac{1}{4}$
dito dito	4 "	$96\frac{5}{8}$	$96\frac{3}{4}$	
Handelmaatschappij .	$4\frac{1}{2}$ "	$157\frac{1}{2}$	158	$157\frac{1}{2}$
Leen. Holl. Spoorweg	$4\frac{1}{2}$ "	$97\frac{3}{4}$		
BELGIE.				
Certifk. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$ pCt.	53		
SPANJE				
Obligatien	$1\frac{1}{4}$ pCt.	$25\frac{13}{16}$	$25\frac{15}{16}$	$25\frac{7}{8}$
Oblig.	3 "	$42\frac{1}{2}$		
Binnenl. Schuld . . .	3 "	$38\frac{1}{2}$		
Amortisable		$5\frac{5}{8}$		
Bewijzen Koepons . . .		$6\frac{3}{4}$		
PORTUGAL.				
Obligatiën	[illegible] pCt.	$45\frac{7}{8}$		
dito 1856.	3 "	$44\frac{9}{16}$		
dito uitgestelde		$26\frac{1}{2}$		
RUSLAND.				
Oblig. bij *Hope en Co.*	5 "	105		
Certifikat. 1831 & 1833	5 "	$94\frac{3}{4}$		
Certifikaten 1840. . .	4 "	88		
Cert. bij *Stieglitz* . .	4 "	$87\frac{1}{2}$		
dito 5e Serie	5 "	98		
dito 1855 6e Serie. .	5 "	$99\frac{3}{4}$	100	$99\frac{7}{8}$
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$ "	$96\frac{1}{2}$		
Inschr. in Assign. . .	6 "	$64\frac{1}{2}$		
Cert. van Assign. . .	6 "	66		
POLEN.				
Obligatien.	4 pCt.	80		
OOSTENRIJK.				
Oblig. bij *Goll en Co.*	4 pCt.	$62\frac{1}{4}$		
Oblig. Metaliek . . .	5 "	$76\frac{7}{16}$	$76\frac{1}{2}$	$76\frac{7}{16}$
Oblig. Rente Am. . .	5 "	88	$88\frac{1}{8}$	$88\frac{1}{16}$
dito dito Nat. 1854.	5 "	$77\frac{7}{8}$	78	$77\frac{15}{16}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$ "	$39\frac{9}{16}$		
BRAZILIE.				
Geldl. 1824, £ 100. .	5 pCt.	99		
AMERIKA.				
Peru, Geldleening 1854	$4\frac{1}{2}$ pCt.	$74\frac{3}{4}$		
Ecuad. Oblig 1855. .	1 "	$14\frac{1}{8}$		
Grenada, Oblig. . . .	$3\frac{1}{4}$ "	$22\frac{5}{16}$		
Mexiko, Obl.	[illegible] "	21		
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7 "	$95\frac{1}{2}$		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Zitting van den Stedelijken Raad
van Dingsdag 14 April.

(Vervolg en slot.)

De heer *v. Boetzelaer* acht het niet mogelijk, dat de krankzinnigen op eene betere wijze kunnen verpleegd worden dan in het gesticht het geval is, doch vindt dat de gelden die gevraagd worden, te hoog zijn, hij weet wel dat men moeijelijk ongelijksoortige zaken kan vergelijken, maar in het Diakonie Oude Mannen- en Vrouwenhuis werd slechts *f* 116,40, en dat wel in het ongunstige jaar 1855, per hoofd betaald, en dan acht hij het meerdere, dat hier voor de krankzinnigen gevraagd wordt, namelijk *f* 70, nog al aanzienlijk.

De heer *v. d. Heuvel*, wijst daarop, dat den personen, aan de inrigting verbonden, wel voor hunne lastige werkzaamheden eenige meerdere bezoldiging toekomt dan in andere gestichten, dat daarenboven in geen der bedoelde gestichten de noodzakelijkheid bestaat om, gelijk aan dit, eenen geneesheer te verbinden, die zijne zorgen daaraan onverdeeld toewijdt.

De heer *Schuurman* meent uit het gesprokene van den heer *Boer* te ontwaren, dat men zich met deze anders billijke regeling tevens zoude ontslagen achten van de borgstelling der jaarlijksche aflossing en niet eerder in guarand kome vóór dat de fondsen van het gesticht zijn geabsorbeerd; hiermede kan Spr. zich niet vereenigen, bij het aangaan der borgstelling is dit gewis het gevoelen van den raad niet geweest, althans niet van den Spr.

De hr. *Boer* zegt dat in de voordragt is uitgedrukt, dat als men in deze schikking treedt, als beginsel wordt aangenomen, dat de raad niet verpligt is tot die aflossing, zoo lang het gesticht nog in bezit is van genoegzame fondsen. De reden, waarom het dagelijksch bestuur voor eenigen tijd gemeend heeft afwijzend te moeten schrijven omtrent dien borgtogt, was, dat men tot waarborging van die leening volgens het burgelijk wetboek niet kon worden aangesproken, zoolang de hoofdschuldenaar in staat is te betalen, zoodat de garantie eigenlijk zoude worden eene subsidie, en met dat denkbeeld kon men zich, althans op dit oogenblik, niet vereenigen, omdat dan het gesticht in een geheel anderen toestand, min of meer onder voogdijschap van den raad, zoude gebragt zijn.

De heer *v. d. Heuvel* meent dat het punt van die aflossing ten onregte in het voorstel is gebragt wijl daar geen kwestie van was. B. en W. hebben in der tijd geweigerd daarover een voorstel te doen en regenten zijn daarop niet terug gekomen.

De heer *Bosch* acht het bezwaar van den vorigen Spr. gegrond en meent, dat men de voordragt dient te splitsen, en het althans nu het geschiktste oogenblik niet is, om bij den raad eene beslissing uit te lokken omtrent de kwestie der aflossing.

De heer *Schüller* zou B. en W. in bedenking geven het 3. punt terug te nemen, wijl het slechts een in het midden geworpen twistappel is, en de raad niet geroepen is, er over te beslissen, alvorens de regenten om die *f* 1000 vragen. Daarbij moet hij zeggen, dat het hier een kontrakt geldt en het tot niets zoude leiden, om nu te gaan decideren, hoe het kontrakt zal verstaan worden: dat is een juridische kwestie, die bij verschil door den regter zal moeten worden uitgemaakt.

De heer *v. d. Heuvel* zegt dat in den brief van regenten sprake is van twee voorstellen; men heeft aan B. en W. ook een verzoek gerigt betreffende de *f* 3600 die het gesticht in de laatste twee jaren, mist, door het schadelijk kontrakt, en daarvan ziet hij niets in de voordragt.

De *Voorz.* meent dat het denkbeeld van B. en W. was, dat als de zaak voor de toekomst geregeld wierd men geen last zou hebben van verzoeken wegens het achterstallige. Spr. hoopt dat zich dit zal herstellen door de meerdere bijdrage.

De heer *v. d. Heuvel* zegt dat er al bijzonder voordeelige jaren zoude moeten komen om dat te dekken; hij zou dus meenen dat die zaak hiermede niet afgedaan was.

De *Voorz.* meent dat als men op het verleden zou moeten terugkomen werkelijk een nieuw voorstel zoude moeten worden ter tafel gebragt, doch B. en W. vleiden zich dat door de betere toekomst die in het leven werd geroepen, regenten den staat van zaken souden kunnen verbeteren. Spr. gelooft dat men daarop zou kunnen terug komen als zij verklaarden dat het volstrekt noodig was; hij stelt voor, de voordragt aan te nemen met weglating der klausule betreffende de aflossing.

De beraadslaging gesloten zijnde wordt dit voorstel met alg. stemmen aangenomen.

Aan de orde is de voordragt betreffende de benoeming van een scheepsmeeter voor de turf, op een traktement van *f* 200 en aan te stellen en van een instruktie te voorzien door B. en W.

De heer *v. d. Heuvel* acht het wenschelijk, dat, met het oog op het nieuwe regl. betreffende de benoeming der sted. ambtenaren, die wijze van benoeming hier niet worde opgegeven, maar in dat regl. worde overgebragt.

De *Voorz.* weet niet of dat regl. nog heden of wanneer het tot stand zal komen, terwijl in verband met de nieuwe belasting op de turf, dadelijk behoefte is aan zoodanig persoon. Spr. stelt zich ook voor dat, hoe volledig die nieuwe verordening ook zijn moge, er toch steeds nieuwe bepalingen zullen gemaakt worden.

De heer *de Muralt* zegt, dat de raad reeds in een vorige Verg. daarover heen gestapt en eenige benoemingen aan B. en W. opgedragen heeft. Spr. had zich voorgenomen bij de behandeling der alg. verordening die benoemingen, bij amendementen, daarin te doen opnemen.

De voordragt wordt hierop zonder omvraag aangenomen.

Aan de orde is eene voordragt van B. en W. met een rapport der Kamer van Koophandel, betreffende de aanstelling van makelaars. De strekking van het rapport is: dat die aanstelling, hoewel niet hoog noodzakelijk toch wenschelijk is; dat bij de aanstelling het maken van een reglement noodzakelijk is; dat men in den beginne de uitoefening tot een of meer vakken moet beperken: dat het geen monopolie moet worden; dat niet ieder moet worden aangesteld, en men bij de aanstelling meer op den goeden naam dan op de geschiktheid des persoons moet letten, wijl niemand zal verlangen makelaar te worden, zoo hij niet bij zich zelven de overtuiging heeft, dat hij er geschikt toe is.

De *Voorz.* herinnert dat er verzoeken van verschillende personen zijn ingekomen, om als makelaars te worden aangesteld; Spr. gelooft dus dat het punt dat de raad eerst moet uitmaken is, of het wenschelijk is makelaars aan te stellen. Spr. opent daarover de beraadslagingen.

De heer *Schuurman* deelt niet het gevoelen der kamer van koophandel; eene stad als Utrecht, meent Spr., dat geen behoefte heeft aan makelaars. In plaatsen van ruimeren omvang en belangrijken handel kunnen zij noodig zijn, maar hier niet, en is dat het geval, dan is het een groote last, die het bestuur op zich laadt, om personen en kwaliteiten van personen aan te wijzen. Alles, zegt Spr., is hier kommissie-handel, en hij vreest dat er voor de makelaars geene genoegzame verdiensten zullen zijn, om zich aan den eed dien zij moeten afleggen te houden.

De heer *Pabst* zegt, dat de redenen van de kamer van koophandel hem volkomen overtuigd hadden; toen echter de heer *Schuurman* het woord opnam om ze te bestrijden, meende hij dat hij in zijne meening zou geschokt worden, doch de aangevoerde argumenten zijn daartoe veel te zwak; ten eerste zegt de heer *Schuurman* er bestaat geene behoefte, maar waarom, zegt Spr., zou men het dan vragen? verder meent de vorige Spr. dat het onnoodig is, dat het eene last zal zijn, dat er hier slechts kommissie-handel bestaat; het komt Spr. vreemd voor dat de anders zoo ruime inzigten van den heer *Schuurman* hier zoo beperkt zijn. Moet Utrecht dan altijd blijven wat het is? Is de stad niet bij uitnemendheid geschikt voor handel als het middenpunt des lands? Spr. gelooft dat men kan noch mag weigeren; men behoeft toch niet te twisten over de kwestie of het nuttig en noodig is makelaars te hebben, als men in zoo vele andere steden makelaars ziet aanstellen na ze eeuwen te hebben gehad, moet men wel aannemen dat het nuttig is, en bij de heerlijke vooruitzigten van Utrecht als het middelpunt van het spoorwegnet acht Spr. het noodig en van belang, hier ter stede ook menschen te hebben, die, door het vertrouwen dat zij als *makelaars* inboezemen, in staat zijn den handel uit te breiden.

De heer *v. Dielen* is de meening van den heer *Schuurman* toegedaan. Het heeft hem getroffen dat zich slechts voor de zaak interesseerden die als makelaars willen aangesteld worden; de kooplieden zelven hebben er tot nog toe van gezwegen. De heer *Schuurman* releveert dat men er veel last van zal hebben, maar Spr. gelooft ook dat de vergadering eene groote verantwoordelijkheid op zich zou laden door de aanwijzing van die personen, en hij acht het voorzigtiger een ieder te laten toezien, aan wien hij zijn vertrouwen wil schenken.

De heer *de Muralt* hecht niet veel aan de benoeming van makelaars en acht haar ook niet zoo noodzakelijk, doch daar zich personen aanbieden die zich willen onderwerpen aan de verpligtingen, die op de makelaars rusten, en handelaren te kennen geven, dat zij hunne diensten met voordeel kunnen bezigen, ziet hij bij de ontwikkeling van onzen handel met de uitbreiding der spoorwegen, en daar de instelling van makelaars bij onze handelswetgeving bekend is, geen reden waarom men hen niet zou toelaten. Spr. heeft van de twee leden, die zich er tegen verklaarden, niets gehoord dat voor hun afwijzend advies, bij hem, eenigen grond kan geven, alleen ware het misschien de moeijelijkheid waarin de raad gebragt zou kunnen worden om geschikte personen tot makelaars to benoemen, doch die geldt bij Spr. niet; de raad zal niet geroepen worden om personen aan te wijzen, doch beslist alleen, dat als zich personen aanbieden, hun het radikaal zal gegeven worden. De verantwoordelijkheid daarvan is ook zeer gering; naar Spr.'s gevoelen moet ieder aangesteld worden, die het vraagt en die zich aan de verpligtingen der makelaars wil onderwerpen; men heeft hier reeds in sommige vakken makelaars, de kommissionairs namelijk, die eigenlijk hetzelfde werk verrigten, doch de bij de wet voorgeschreven band ontbreekt, zij hebben geen aanstelling, zij leveren daarom niet dezelfde waarborgen op; maar nu bieden zich personen aan, die zich vrijwillig aan die verpligtingen willen onderwerpen; daarom zegt de Kamer van Koophandel, dat, hoewel zij hier niet onmisbaar zijn, het toch zeer wenschelijk is dat men hun het radikaal van makelaars geve. De heer *Schuurman*, zegt Spr., zal wel het eenig lid der kamer zijn, dat haar gevoelen niet heeft gedeeld. Spr. toont die wenschelijkheid aan door eenige voorbeelden.

De heer *v. Lier* acht de makelaardij eene voor deze stad aanbevelingwaardige inrigting, en als men de argumenten voor en tegen tegen elkander overstelt, helt de schaal tot die inrigting over. De heer *de Muralt* heeft gezegd dat zij *de facto* reeds bestaat, doch op min wenschelijke wijze, en Spr. gelooft dat men dien feitelijken toestand moet doen vervangen door eene instelling van stadswege, in het belang van den handel. De verantwoordelijkheid van den raad, gelooft Spr., zal niet grooter zijn dan die de vergadering op zich laadt bij iedere benoeming van ambtenaren, dat ook eene kwestie van vertrouwen is. Daarenboven is het eene bekende zaak dat er voor de ingezetenen vele voordeelen aan de instelling verbonden zijn. Spr. meent dat men haar met de meest mogelijke gerustheid als nuttig en noodig kan aanbevelen.

De heer *Schuurman* erkent dat hij bij de kamer van koophandel de eenige was die er zich niet mede vereenigen kon, omdat hij de instelling onnoodig achtte; in enkele gevallen kan het voordeelig zijn, maar hier zou dat voordeel zeer gering zijn. De groote handelaren laten zich in de groote steden bedienen door de makelaars, doch hier bedient men zich van kommissionairs. Spr. beschouwt het daarom ook als onnoodig, wijl de handelaars die bij den oorsprong hunne goederen nemen, altijd bij hunne makelaars in de groote steden te land komen. Spr. gelooft dat, als men hier makelaars aanstelde, zij niet zouden staan tusschen kooper en verkooper, maar tusschen dezen en de makelaars in Amsterdam en Rotterdam, met wie zij de voordeelen zouden deelen.

De heer *de Muralt* gelooft dat de heer *Schuurman* zich beperkt tot een enkel vak van makelaarschap, namelijk dat in koloniale waren, doch dat als de vergadering tot de aanstelling van makelaars beslist, zij ook het oog heeft op zoodanige andere vakken, waarbij van geen kommissie-handel sprake kan zijn. Men zegt wel: het is niet noodig, Spr. heeft ook toegegeven dat het niet volstrekt noodzakelijk is, doch verscheidene malen doet zich het geval voor dat men het gemis van makelaars zeer gevoelt, dat men kosten moet doen, die waren er makelaars, niet noodig zouden zijn. Spr. haalt verschillende voorbeelden aan; maar er is, zegt Spr., nog een ander punt; als de raad namelijk makelaars aanstelt, zal het bestuur zich ook van hen kunnen bedienen tot opgave van verschillende zaken, marktberigten, enz. die men van de kommissionairs niet kan vorderen.

De heer *v. Lier* heeft de overtuiging, dat als er makelaars zijn, men er gebruik van zal maken; het spreekt wel van zelf, dat als zij er niet zijn men zich moet behelpen met zoogenaamde kommissionnairs, veelal tot nadeel van reëlen en solieden handel. Wat betreft de vrees van den heer *Schuurman*, dat de makelaars hunne voordeelen met de Amsterdamsche makelaars zullen deelen, meent Spr. dat zulks den handelaar tamelijk onverschillig zal wezen, als hij slechts solide wordt bediend, terwijl hij door de verdeeling van het loon tusschen de makelaars onderling geen de minste schade of nadeel lijdt.

De *Voorz.* gelooft ook dat er weinig behoefte aan makelaars bestaat. Spr. merkt op dat bij de voorstanders van den maatregel werkelijk verschil van gevoelen bestaat, de vorige Spr. gewaagt van de eerlijkheid en het vertrouwen der makelaars, terwijl de heer *de Muralt* zegt, dat men ieder zal aannemen die zich voordoet. Spr. herinnert dat de kamer van koophandel adviseert, niet iedereen aan te stellen en Spr. gelooft dus, dat als men iemand aanstelt, zulks wel degelijk is eene goedkeuring van dien persoon en het bewijs, dat de handelaren hem hunne zaken kunnen toevertrouwen.

De beraadslagingen gesloten zijnde, wordt de vraag of het wenschelijk is makelaars aan te stellen, met 9 tegen 8 stemmen ontkennend beslist; voor hebben gestemd de HH. *v. Lier*, *de Muralt*, *Pabst*, *Visscher*, *v. d. Heuvel*, *Schuller*, *v. Cleeff* en *Bosch*.

Aan de orde is eene voordragt betreffende den toegang naar het Domplein, om, in overeenstemming met kerkvoogden der Nederd. Herv. gemeente een beteren toegang te maken en van stadswege daarvoor te betalen *f* 600 —. Zonder diskussie aangenomen met algemeene stemmen.

Aan de orde is eene voordragt, betreffende de benoemming van beambten voor de schapen, varken- en vischmarkten. — Wordt na eene inlichting aan den heer *de Muralt* betreffende de vischgrommers zonder omvraag goedgekeurd, gelijk mede de voordragt strekkende om den marktmeester van de groenmarkt *Jonckers*, en den steller der banken voor de markt op de Smeebrug, *v. d. Berg*, te ontslaan en pensioen te verleenen van *f* 200 en *f* 100 en het traktement van den algemeenen marktmeester met *f* 200 te verhoogen.

Aan de orde is eene voordragt om den ambtenaar bij den burgerlijken stand *v. Leersum* op zijn verzoek door B. en W. eervol ontslagen, een pensioen te verleenen van *f* 450.—.

De heer *Pabst* heeft met genoegen het rapport over den ambtenaar *van Leersum* door den heer *v. Hinlopen* gelezen en gelooft, dat men niet meer zal doen dan den man geven wat hem toekomt, als men een pensioen voor zijne lange diensten verleent.

De heer *de Muralt* zou echter, ook met het oog op de vorige voordragt, als regel het beginsel van pensionering bij de stedelijke administratie niet toegepast wenschen te zien.

De *Voorz.* zegt dat de beide pensioenen in de vorige voordragt als het ware zekere schadeloosstelling zijn voor de betrekking welke aan die personen wordt ontnomen. Wat pensioenen aan ambtenaren betreft, die heeft Spr. nooit anders beschouwd dan als eene gunst, doch daar de traktementen niet hoog zijn, heeft men, in aanmerking genomen de diensten van den heer *v. Leersum*, gemeend hem dit te kunnen verleenen.

De voordragt wordt hierop zonder omvraag aangenomen, gelijk mede de verordening en het tarief voor het beurtveer tusschen Utrecht en Tiel.

Wegens het vergevorderd uur wordt de verg. hierop verdaagd tot morgen ten 1 ure.

Vergadering van Donderdag 16 April.

Voorzitter Mr. *N. P. J. Kien.*

Tegenwoordig zijn 23 leden afwezig de HH. *Voswinkel*, *v. Hengst*, *v. Hoytema*, *Metelerkamp* en *Mulder.*

Wordt ter tafel gebragt:

Het koncept-kontrakt tusschen de heeren *Bosch* en het stedelijk bestuur, — ter sekretarie;

eene voordragt tot afschrijving van *f* 161,70 van den post van onvoorziene uitgaven en overschrijving op dien van kosten van het stedelijk muzijkkorps, toelage voor het tooneel en kosten voor verdere vermakelijkheden, — ter sekretarie;

eene voordragt tot verhooging van het op de begrooting uitgetrokken cijfer van *f* 850 voor de traktementen der ondermeesters op de stadsscholen tot *f* 1175,— ter sekretarie.

Wordt in behandeling genomen de voordragt tot wijziging van het reglement op het beurtveer tusschen Utrecht en Weesp.

De *Voorz.* wijst er op, dat er een klein verschil bestaat omtrent de afvaart. De schipper en het bestuur van Weesp rekenden het goed de afvaart te stellen op zaturdag morgen ten drie uur, de kamer van koophandel alhier achtte het min geriefelijk voor de ingezetenen van Utrecht en zag de afvaart liever op vrijdag bepaald. Daar het reglement echter aldus te Weesp is goedgekeurd, hebben B. en W. niet gemeend eene wijziging te moeten voorstellen.

De heer *Schuurman* gelooft niet dat dit in het belang der stad is; de schipper komt aan 's morgens ten ½9 en vertrekt ten 11 uur, zoodat er geen tijd is om alles te verrigten en de bezorging behoorlijk te doen geschieden; zijn voorganger is altijd vrijdags afgevaren en heeft er een goed bestaan in gevonden. Moest het aldus geregeld worden, dan zou Spr. liever geen beurtveer verlangen, en dan waren andere schippers beter in de gelegenheid den handel te dienen.

De *Voorz.* weet niet of, als men er weêr verandering in bragt, zich weêr iemand zal aanmelden, die de betrekking zal willen op zich nemen.

De heer *Pabst* deelt geheel het gevoelen van den heer *Schuurman*, hij heeft echter nog eene opmerking. Het laat zich namelijk begrijpen, dat het bestuur van Weesp onverschillig is, wanneer de schipper afvaart of terugkomt. Voor de afvaart ten drie ure des nachts kunnen de goederen gemakkelijk bezorgd worden, maar Utrecht, waar hij niet verblijft, heeft er groot belang bij dat er zekere tijdruimte blijft tusschen aankomst en vertrek; vroeger voer de schipper van Weesp vrijdags middags af en kon men van alle plaatsen, waar hij langs voer, goederen bezorgen op de schuit, dat was voor Utrecht van veel belang; doch wiezal nu om 4 uur 's nachts gereed staan, om de goederen aan de voorbijvarende schuit te bezorgen? Utrecht mist dus deze gelegenheid om die te ontvangen. Vroeger kwam de schuit 's morgens aan en vertrok ten 1 uur. Nu echter zal hij ten 9 uur aankomen en reeds ten 12 ure vertrekken. In het belang van Weesp beteekent de verandering niet veel en voor Utrecht en de tusschenliggende plaatsen is zij een groot bezwaar. Spr. gelooft dat als het bleef gelijk het was, Weesp genoodzaakt zou zijn een akkoord aan te gaan met een bijzonderen schipper voor Utrecht en het niet op te dragen aan den schipper die nog een ander beurtveer heeft, zulk eene overeenkomst vleit Spr zich dat wel tot stand zou komen, hetzij met dezen, of met een anderen schipper.

De *Voorz.* zegt dat het aangevoerde in strijd is met hetgeen de Kamer van Koophandel zegt, namelijk dat het juist niet in 't belang van Weesp is, waar fabrieken gevestigd zijn. Spr. gelooft dat men zich bij de regeling der veeren dient te schikken naar de schippers; zulk eene vaart op Utrecht alleen levert geen bestaan op, zoodat men eigenlijk in die regeling niet zoo geheel vrij kan beschikken als wenschelijk ware.

De heer *de Muralt* acht het advies der Kamer van Koophandel gegrond. Vooreerst, zegt Spr. zou de handel alhier bij de verandering geen voordeel hebben; men neemt wel aan, dat hij ten ½9 ure hier zal zijn, maar dikwijls zal hij eerst ten ¼10 ure komen om ten 11 ure weder te vertrekken, en dan vraagt Spr. hoe hij in dien tijd lossen en weder laden kan. Spr. ziet er dus volstrekt geen voordeel in, en wil de schipper niet afvaren als vroeger, dan late hij het en dan vervalt het veer. Spr. meent dat de oorzaak der voorgestelde wijziging hierin ligt, dat de sollicitant niet anders kan varen, wijl hij nog een ander veer bedient, en wel op vrijdag; liever zou hij geen vaste beurtvaart hebben, dan zich aan zulk eene lastige tijdsbepaling te onderwerpen. Overigens moet hij opmerken, dat nog andere schepen langs Weesp varen, en vervalt het beurtveer, dat nu het voorregt van uitsluitende vaart bezit, dan ontstaat daardoor gelegenheid voor konkurrentie; hij zou er dus voor zijn, de verlangde wijziging te verwerpen.

De heer *Ackersdijck* ondersteunt het gesprokene.

De *Voorz.* heeft er ook dikwijls over gedacht of het niet wenschelijk ware het geheele beurtveer te laten vervallen, doch onderstelt niet dat de gelegenheid om goederen naar Weesp te zenden, zich zoo volledig en geregeld zou opdoen, als er geen vast veer bestond; de mogelijkheid bestaat echter, dat die gelegenheid zich bij het openstellen van konkurrentie zou opdoen. Spr. moet echter aanmerken, dat de havenmeester geen groot bezwaar in de wijziging vond.

De beraadslagingen gesloten zijnde, wordt de wijziging met 20 tegen 2 stemmen verworpen; voor hebben gestemd de HH. *Hinlopen* en *v. Dielen.*

Aan de orde is het rekwest van *v. Zevenhoven*, marktschipper van Bodegraven op Utrecht, aanvoerende dat hij, volgens koopakte eigenaar zijnde van het regt van veer dat steeds door zijne voorgangers is bezeten, door art. 2 van het reglement op de veren van $\frac{26 \text{ Maart}}{2 \text{ Mei}}$ 1856 in zijne regten verkort is, weshalve hij den raad verzoekt te onderzoeken, of genoemd art. niet in diervoege kan gewijzigd worden, dat er geen prejudicie ten zijnen nadeele uit voortvloeije.

De *Voorz.* gelooft, dat er geene termen bestaan om dit verzoek in gunstige overweging te nemen, en stelt dus voor, dit den adressant te kennen te geven.

De heer *Schuller* herinnert zich wel, dat het regt van veer in de laatste jaren nog al eens gehandhaafd is geworden, zoodat als deze man het heeft, hij waarschijnlijk zal gaan procederen tegen de gemeenten, die het hem ontnomen hebben Spr. loopt er niet zoo luchtig over heen, en wenschte wel, dat de regten van dien man onderzocht wierden.

De heer *Pabst*, zegt, dat als er een bepaald kontrakt bestaat, het de gewoonte is, dat bij een rekwest als het onderhavige over te leggen; dit is hier niet geschied, welligt omdat het regt is gekocht van een vorigen schipper en dan beteekent het weinig voor de regten van den adressant, maar ware het veerregt als een heerlijkheidsregt gekocht, dan zou het een betwistbaar punt kunnen zijn. Spr. vraagt dus of men den adressant niet zou kunnen te kennen geven, dat hij het kontrakt dient over te leggen.

De *Voorz.* heeft niets tegen een nader onderzoek, doch acht het overbodig om de duidelijkheid der zaak.

De heer *Ackersdijck* zegt dat hier sprake is van een koop in Bodegraven aangegaan, en dat in Bodegraven geen veer op Utrecht kon verkocht worden. Bovendien is er geen kontrakt ter kennis der Vergadering gebragt Spr. meent dus dat er geen aanleiding kan bestaan, een zoo oppervlakkig verzoekschrift in overweging te nemen.

De heer *Boer* merkt aan, dat als de man werkelijk het regt heeft, de raad, door aldus te beslissen, niets praejudicieert, naardien de Vergadering later nog altijd moet beslissen, of men zal procedeeren.

De heer *v. Lier* meent dat het geene houding zou hebben, in een nader onderzoek te treden, daar de rekwestrant begint met niets te bewijzen. Hij acht den raad onbevoegd, in dezen over het al of niet bestaan van een regt te beslissen. Indien rekwestrant vermeent, door de besprokene verordening in zijn regt te zijn verkort, zoo is eene bloote bewering voorzeker niet voldoende, doch dan had hij de noodige stukken en bescheiden, tot staving van zijn gepretendeerd regt, behooren over te leggen; zooals 't daar ligt, kan het dus, in geen geval, voor eene gunstige beschikking vatbaar worden geacht. Om nu echter niets te prejudicieren en rekwestrant de gelegenheid niet te benemen, zich, desverkiezende, op nieuw tot den raad te kunnen wenden, stelt Spr. voor, aan den rekwestrant te kennen te geven, dat zijn verzoek, *zooals het daar ligt*, voor geene gunstige beschikking vatbaar is geoordeeld.

De *Voorz.* dit in zijn voorstel hebbende overgenomen, wordt het zonder omvraag goedgekeurd.

Aan de orde is het rapport der kommissie betr. de benoeming van stedelijke ambtenaren en bedienden.

De heer *v. d. Heuvel* zegt, dat in de laatste en voorlaatste Vergadering tot de aanstelling van eenige ambtenaren besloten en Burg. en Weth. het regt toegekend is, die te benoemen. Naar Spr. voorkomt, moesten die in dit reglement worden opgenomen. Spr. weet wel dat het in vervolg van tijd meer zal kunnen gebeuren, dat er nieuwe ambtenaren gekreëerd worden, maar dan is dit reglement reeds gearresteerd, doch het komt hem onregelmatig voor, dat er bijzondere besluiten betr. benoemingen zouden bestaan, die 3 en 10 dagen voor de behandeling van het reglement genomen zijn.

De *Voorz.* heeft zich voorgesteld, of het wel wenschelijk ware, eene algemeene verordening te maken, en of het niet gemakkelijker en voegzamer zou zijn, als nieuwe ambtenaren en bedienden aan te stellen zijn, telkens te bepalen, door wien zij zullen worden benoemd. Wil men het echter anders voorstellen. Spr. heeft er niets tegen.

Den heer *v. d. Heuvel* komt het voor, dat men de verordening toch zoo volledig mogelijk dient te maken en dus die benoemingen hier moet opnemen.

De heer *Boer* had dergelijke opmerkingen wel verwacht, doch deelt niet het gevoelen van den heer *v. d. Heuvel*; Spr. zou eer meenen, dat de benoemingen die hebben plaats gehad, voor zoo ver zij in de algemeene verordening mede te vinden zijn, moeten worden doorgehaald; de verordening die nu gemaakt wordt betreft de regeling der benoeming van alle ambtenaren en bedienden, voor zoo ver zij niet reeds geregeld is, en dat wil ook art. 145 der gemeente wet. Zijn er nu reeds bepalingen gemaakt, gelijk in de laatste en voorlaatste Vergadering, dan gelooft Spr. dat men daarop hier niet terug moet komen; er zijn enkele andere bepalingen ook reeds in vroegere jaren gemaakt, die de benoeming voor zekere betrekkingen regelen, en die zou men niet in deze verordening moeten opnemen en Spr. zou dus, voor zoo ver zij er in zijn, ze bij amendementen er uit willen ligten.

De heer *v. d. Heuvel* betwist niet dat het zoo zou kunnen geschieden, en gelooft dat die besluiten zeer wettig zijn. Spreker's denkbeeld is geweest, dat men eene algemeene verordening zou maken, van alle ambtenaren, en zij zou toch niet volledig zijn, als de dezer dagen genomen besluiten er niet in voorkwamen.

De heer *Pabst* zal tegen het ontwerp stemmen, wijl hij gelooft dat men een verkeerden toestand er door bestendigen zal. Gaat men de geschiedenis van de benoemingen na, dan ziet men dat de benoeming van ambtenaren en bedienden altijd een struikelblok schijnt geweest te zijn, dat de raad en Burg. en Weth. elkander hebben willen betwisten. Van daar dat in het reglement van 1816 die oude wijze van handelen voorkwam, dat de benoeming van ambtenaren bij toerbeurten geschiedde, hetgeen toch bewijst, dat er een zeker voordeel in gelegen was; dit alles is echter verdwenen; er is nu een nieuw ontwerp in de vergadering gekomen, nadat Gedep. Staten hadden verklaard, dat de regeling van deze zaak niet alleen behoorde tot de bevoegdheid, maar tot de verpligtingen van den raad. Men had dus mogen verwachten, dat het stelsel van het ontwerp in overeenstemming zou zijn met de gemeentewet Spr. vindt slechts zooveel mogelijk bestendiging van het bestaande; in artt. 8 en 9 onder anderen blijkt de duidelijke strekking om niets te veranderen. Niet dat Spr. eene verandering ten voordeele van den raad wenschte, er zijn onderscheidene benoemingen aan den raad opgedragen, die hij liever aan B. en W. wilde opgedragen zien. Het is zijne bedoeling niet benoemingen aan Burg. en Weth. te onttrekken, in tegendeel, hij wil hunne magt daarin uitbreiden, want hij acht het eene groote moeijelijkheid dat sommige personen door den raad zullen benoemd worden, maar hij wenschte de zaak geregeld te hebben, en niet gelijk nu is geschied. In Rotterdam, zegt Spr., die stad die zoo vooruit gaat, is elk onderdeel der administratie bij een afzonderlijk besluit geregeld en bepaalt de raad ook de traktementen. Nergens, zegt Spr., is alles, gelijk hier in art. 9, zoo maar *en bloc* aan den raad opgedragen, maar het is naar een vast stelsel geregeld en de traktementen zijn bepaald. Spr. kan dus zijne stem niet geven aan een besluit dat zoo onvolledig is en niets bepaalt omtrent de traktementen en ook niet aangeeft hoe vele personen zullen worden aangesteld, hetgeen noodzakelijk in eene betere regeling begrepen is. Het blijkt uit de aanmerking in het vorig rapport, dat die regeling wel behoort tot stand te komen, maar men rekent dat het op het oogenblik niet geschikt was, daarin te voorzien en daaromtrent verschilt de Spr. in gevoelen, hij verlangt geene brokgewijze regeling, maar of iets volledigs of niets.

De *Voorz.* gelooft dat als niets geregeld wordt, alle ambtenaren en bedienden door den raad moeten worden benoemd en dat de raad zelf vrijwillig aan B. en W. die benoemingen kan opdragen welke hij verkiest. Van het struikelblok waarvan gesproken is, is Spr. niets bekend; wat hem betreft, hij zal zich in deze diskussie zeer weinig mengen en aan den raad overlaten te beslissen, of hij de benoemingen wil behouden of niet, alleen moet hij nog dit opmerken, dat hij het als raadslid eene dwaasheid zou achten, zoo de raad te veel benoemingen aan zich behield, en als zoodanig zou hij alleen de benoeming der komptabelen aan den raad wenschen te zien overgelaten. De vorige Spr. verwart de zaken; hij spreekt van regeling der traktementen, doch Spr. merkt aan dat *alle* traktementen door den raad moeten worden geregeld bij de begrooting; men kan er dan telken jare op terug komen, terwijl als het bij raadsbesluit geschiedt, zij voor deze en alle volgende begrootingen geregeld zijn. Wat het aangehaalde betreft omtrent de benoeming bij toerbeurten, merkt

Spr. aan, dat dit betrekking heeft op een vroegeren tijd, dien hij niet heeft beleefd.

De heer *Ackersdijck* merkt ten opzigte van de meening van den heer *v. d. Heuvel* aan, dat, aangezien reeds voor enkele ambtenaren de benoeming bij besluiten geregeld was, de kommissie gemeend heeft, ten opzigte van die ambtenaren, geen voorstel te moeten doen; maar alleen die ambtenaren in haar stelsel van benoeming te moeten vermelden, waaromtrent nog geen besluit genomen was. Wat de heer *Pabst* zeide was voor Spr. niet zeer duidelijk; hij heeft alleen gehoord dat dit lid zich bijzonder beroepen heeft op Rotterdam. Spr. stemt gaarne toe, dat de raad van Rotterdam den meesten ijver betoont: doch hij gelooft evenwel dat men zelfstandig kan handelen en niet behoeft te vragen, hoe het elders geregeld is. Toevallig is hij zeer bekend met hetgeen te Rotterdam ten dezen is geschied en weet hij, dat dit onderwerp daar niet geregeld is, en dat de poging, die men hier doet, daar mislukt is. Men heeft voor enkele ambten eene regeling vastgesteld, doch dat heeft men hier ook gedaan en het voorbeeld van Rotterdam kan dus niet helpen. De kommissie, zegt Spr. meent te moeten voorslaan, de ambtenaren, die bestaan, in zekere kategoriën te rangschikken; zij heeft gemeend dat die ambtenaren naar hunne funktiën dienen onderscheiden te worden. De kommissie stemt geheel in met hen die wenschen, dat in den regel de benoemingen geschieden door het dagelijksch bestuur.

De heer *v. d. Heuvel* erkent dat de regeling der traktementen en die der benoemingen twee geheel op zich zelven staande zaken zijn; hij heeft echter den vorigen Spr. hooren zeggen dat die er niet voor zou zijn, die ambtenaren, omtrent wier benoemingen besluiten genomen zijn, hier op te nemen; dat is echter niet konsekwent, want in het koncept zegt dat lid, zijn kategoriën daargesteld, men zal er een vasten maatstaf in hebben, maar juist daarom wenscht Spr. de vroegere regeling hier opgenomen te zien, komt er later deze of geene benoeming bij, dan moet men wel eene afzonderlijke bepaling maken, maar om de vroegere er uit te laten acht hij niet wenschelijk.

De heer *Ackersdijck* vindt weinig verschil tusschen de meening van den heer *v. d. Heuvel* en de zijne. Ten gevolge der voor eenige dagen genomen besluiten, zegt hij, blijkt voor die ambtenaren de kategorie waarin zij geplaatst zullen worden; de opname in deze verordening zoude een loutere vorm zijn.

De heer *Schuller* maakt de vergadering opmerkzaam, dat, in het dezer dagen genomen besluit, de ambtenaren van de vischmarkt onvoorwaardelijk zullen benoemd worden, en, in de verordening, op aanbeveling van den algemeenen marktmeester. Voor dit laatste heeft de kommissie hare redenen gehad en Spr. erkent dat het hem in de vorige zitting ontgaan is, de aandacht der vergadering er op te vestigen. Spr. zou dus ook wel wenschen, dat hier eigenlijk behandeld wierd de benoeming van de ambtenaren, onverschillig of zij boven reeds geregeld is.

De heer *de Muralt* had zich voorgesteld, bij amendement op dit ontwerp, daarin al de verschillende benoemingen te doen opnemen, die in afzonderlijke verordeningen reeds voorkomen. Spr. zou echter deelen het denkbeeld van den Voorz. dat eigenlijk de zaak niet behoort te worden geregeld, bij eene algemeene verordening; hij heeft door den heer *Boer* echter hooren zeggen, dat bij deze verordening zaken worden geregeld, die nog niet geregeld zijn, en juist dit zal hem nopen om de geheele verordening af te stemmen. In de eerste plaats zal hij dit doen, om de gedachte die bij de voordragt heeft voorgezeten; het is bekend, zegt Spr. dat hij verlangt eene andere wijze van regeling; dat verscheidene ambten hier ter stede eigenlijk niet wettig in het leven zijn geroepen, de kommissie erkent zelve, hunne titels en benamingen ook met bestaande gewoonten in overeenstemming te hebben gebragt; de bezoldigingen zijn evenmin regelmatig vastgesteld; zoo zelfs, dat naar aanleiding van Sprs. bezwaren tegen de behandeling der begrooting, bij Gedep. Staten ingebragt, die autoriteit eene opgaaf heeft moeten vragen der verschillende besluiten waarin de ambtenaren en hunne traktementen voorkomen, die op de begrootingsstaten vermeld zijn. Spr heeft daarnaar te vergeefs gevraagd en voor zoo ver hij weet, heeft men nog niet daaraan kunnen voldoen; welligt zal men de vaststelling van deze verordening afwachten. De gemeentewet, zegt Spr., draagt behoudens hare uitzonderingen, in den regel, alle benoemingen aan den raad op, dat was vroeger niet het geval. Bij het reglement van 1824 werden alleen de benoemingen voorkomende op de lijst, behoorende bij art. 68 aan den raad opgedragen. Het was moeijelijk om zoo dadelijk na de invoering der gemeentewet, in het eerste jaar, alle de takken der gemeentedienst behoorlijk te organiseren; het geval kon zich echter voordoen, dat de raad ook spoedig benoemingen van mindere ambtenaren zou moeten doen, die men hever aan B. en W., even als onder het regl. van 1824, overliet, en op grond daarvan heeft men in het begin van 1852 gemeend, bij een algemeen besluit, de zaak te moeten regelen en eene kommissie benoemd, om daarover een voorstel te doen; maar die kommissie heeft eene voordragt gedaan, waarin het voorschrift der gemeentewet zou zijn uitzondering en de uitzondering regel, en op grond daarvan werd het eerste art. dier voordragt, waarin dit beginsel was vastgesteld, verworpen, en eene andere kommissie benoemd, uit leden, die tot de verwerping der eerste voordragt hebben bijgedragen. Die kommissie heeft op 27 April 1854 een rapport uitgebragt, meer in den geest der gemeentewet, doch de omstandigheden waren toen reeds veranderd, de algemeene verordening moest toen eigenlijk niet meer noodig zijn ware hier de organisatie der verschillende takken der gemeente administratie, overeenkomstig de beginselen en voorschriften der gemeentewet, gelijk te Amsterdam, 's Hage, Rotterdam en elders, tot stand gekomen; daar is eene algemeene verordening als deze, niet meer noodig, waardoor de hoofdregeling slechts zal worden uitgesteld. In 1854 zegt de kommissie reeds »het is alleen de wijze van benoe»ming der ambtenaren die bestaan, welke geregeld »moet worden; wij hebben gemeend omtrent het al »of niet bestaan der ambtenaren geen voorstel te »moeten doen." De komm. gevoelde wel dat dit alleen het uitvloeisel kon zijn van eene behoorlijke organisatie; ofschoon reeds zulk een geruimen tijd verloopen was, ofschoon de Komm. dit punt wel niet getoucheerd, maar alleen gezegd had, dat de strekking van de door haar voorgestelde verordening is niet om het bestaande te bevestigen, evenmin om veranderingen daarin te maken. Spr. heeft uit dat rapport opgemaakt dat de kommissie ook begreep, dat in 1854 eene geheel andere regeling noodig was; dat verslag is 3 jaren blijven liggen, de redenen daarvoor zijn hem onbekend, maar die zelfde kommissie heeft in 1857 een gewijzigd rapport uitgebragt, hemelsbreed verschillend van het vorige. In dit rapport leest Spr. wel dat de kommissie op den voorgrond stelt, dat hare denkbeelden nopens de hoofdbeginselen niet veranderd zijn, het beginsel van art. 145 der gemeentewet, dat de benoemingen aan den raad zijn opgedragen en dat van art. 136 dat de bezoldigingen van alle ambtenaren en bedienden door den raad geregeld worden, welk laatste beginsel echter in haar eerste rapport niet werd aangenomen; welke beide beginselen genoegzaam gewaarborgd zouden worden in de gewijzigde artt. 7, 8 en 9. Spr. vraagt den leden der kommissie, welke waarborgen die artt. leveren voor een beginsel dat bij haar niet ter sprake is gekomen. Spr. betreurt het dat reeds niet voor lang de behoorlijke regeling van een en ander is geschied; reeds in het rapport van 1852 leest Spr. omtrent de wijze van benoeming der klerken van den ontvanger, dat door de kommissie opzettelijk geene melding gemaakt wordt van hunne aanstelling, omdat in het vervolg, bij eene nieuwe regeling van het personeel, de aanstelling dezer bedienden, aan den ontvanger zal worden overgelaten, waardoor alle hoedanigheid van stedelijke ambtenaren ten hunnen opzigte zal komen te vervallen. Die komm. heeft dus in 1852 eene regeling verwacht, de tweede in 1854 ook en de raad eveneens, en nu vraagt Spr. of men door de vaststelling dezer verordening, de zaak weer zal uitstellen, en op de lijst steeds ambtenaren zal aantreffen die bij eene organisatie van de respektieve takken der gemeentedienst behoorden te vervallen. Men zal hier voortgaan op den ouden sleur, terwijl dit elders in de laatste 6 jaren behoorlijk geregeld is. Het deed Spr. leed dat de heer *Ackersdyck*, die mededeelde bekend te zijn met wat te Rotterdam geschied is, het aangevoerde van den heer *Pabst* heeft in twijfel kunnen trekken, alsof de regeling daar niet zou geschied zijn. Spr. verlangt niets meer, dan dat het voorbeeld dier stad, waarvan hij enkele verordeningen voor zich heeft liggen, hier gevolgd worde: Spr. heeft met genoegen gezien, dat het dagelijksch bestuur reeds het bewijs heeft gegeven dat het de regeling even als daar begrijpt, ofschoon in meer ondergeschikte zaken, gelijk b. v. bij de voordragt, omtrent de vischmarkt, daar vindt men de regeling, der bedieningen, hun getal, hunne bezoldiging, en de wijze hunner benoeming, nadat een reglement op die markt was vastgesteld; soortgelijke voordragt heeft men vroeger gehad voor den gemeente-veearts, maar Spr. gelooft, dat alles zoo zou behooren te worden geregeld ook de belangrijker zaken, hij zou gaarne zien dat de voordragt van deze verordening eigenlijk ten gevolge mogt hebben, een besluit bepalende, dat voortaan binnen de gemeente jaarlijks eene lijst wordt aangehouden van alle ambtenaren en bedienden, met opgave van hun getal, hunne traktementen, titels, enz. Wat de strekking van de afzonderlijke artikelen dezer ontwerp-verordening betreft, kan Spr. zich over het algemeen daarmede wel vereenigen, wijl ook hij aan B. en W. de benoemingen niet wenscht te onthouden; maar een der Sprekers heeft reeds aangevoerd, dat vroeger, overeenkomstig het regl. van 5 Nov. 1815 het begeven van ambten meer eene zaak van *faveur* was en bij toerbeurt door het dagelijksch bestuur en den raad geschiedde. Het is niet te verwonderen, dat de gemeentewet van 1851, na de grondwets herziening aan dien toestand een einde maakte, terwijl hij reeds grootendeels was vervallen door het koninklijk reglement van 4 Jan. 1824; Spr. weet zeer goed dat de raad geen bestuur is in den beperkten zin waarin men dat verstaat, en dat de besturen zijn zamengesteld uit B. en W., maar hij zou toch denken, dat de gemeenteraden naar aanleiding van de gemeentewet meer bestuur zijn in de beperkte beteekenis van dat woord, dan de voormalige stedelijke raden volg. het regl. van 1824; dit is dus niet toepasselijk op de verordening die gemaakt wordt, en Spr. zou denken, dat men ook niet uit het oog mag verliezen dat de raad geheel anders is zamengesteld dan vroeger; ten gevolge der aftreding kan hij elke 6 jaren geheel veranderen, en die omstandigheid moet van invloed zijn op de bepalingen door wien de gemeenteambtenaren benoemd en ontslagen zullen worden en Spr. gelooft dat, hoewel hij zich met de onderdeelen der voordragt als zoodanig, zou willen vereenigen, dit niet volkomen juist door de Komm. in het oog is gehouden. Zoo zou Spr. in de eerste plaats denken dat de raad de benoeming der voornaamste ambtenaren en bedienden aan zich moet voorbehouden; maar nu vraagt Spr., wat zijn de voornaamste ambtenaren? zij zijn uit den aard van hunnen werkkring en hunner bezoldiging tot de voornaamste te brengen. Om den aard van den werkkring van de ambtenaren te kennen, dient men toch de organisatie te kennen, waarop hunne werkzaamheden zijn gegrond — de instruktie waarbij die zijn geregeld, want niet alleen de traktementen zullen het kenmerk zijn of de ambten onder de voornaamste zijn of niet. In de tweede plaats zijn er benoemingen tot ambten of bedieningen die op zich zelven van minder belang zijn of waaraan geen hoog traktement verbonden is, maar die men toch aan den raad wil voorbehouden om daaraan meer *relief* te geven dan, wanneer zij door B. en W. waren benoemd. Er zijn in de derde plaats ook ambtenaren, waarvan Spr. de benoeming niet gaarne afhankelijk wil zien van B. en W., niet zoo zeer wat betreft de benoeming, maar meer wat betreft hun ontslag. Spr. is er tegen de benoeming van sommige ambtenaren aan B. en W. op te dragen, omdat dan de raad het regt niet heeft hen te ontslaan, en hij acht het juist voor den raad van veel gewigt en in het belang der gemeente, dat hij dat regt heeft, en als de voordragt wordt aangenomen, zoo als die daar ligt, zal hij afstand doen van zijn regt tot ontslag, terwijl er zich toch wel gevallen kunnen voordoen, dat tegen den wil van den raad een ambtenaar in dienst der gemeente zou moeten worden behouden. Spr. gelooft dat men dit punt niet genoeg heeft overwogen.

De *Voorz.* zal de rede van den vorigen Spr. niet beantwoorden, doch alleen opmerken, dat er zooveel vreemdsoortige zaken in vermengd zijn, dat het moeijelijk ware, er een antwoord op te geven. Het standpunt dat B. en W. aannemen is, dat art. 284 in wezen blijft en alle ambtenaren bestaan blijven tot zij vervangen worden door anderen. Heeft dus geene nieuwe organisatie plaats, dan blijven zij allen bestaan. Is er behoefte aan eene organisatie, dan kan die tot stand komen, maar nergens is bepaald voorgeschreven, dat er binnen zekeren tijd in voorzien moet zijn. Dit is echter hier de kwestie niet, maar alleen, wie de benoemingen zal doen; de zaak is niet ongeregeld, al verwerpt de raad het geheele voorstel, want de wet geeft den raad alle benoemingen. B. en W. stellen er geen prijs op en willen gaarne alles aan den raad overlaten. Het kan dus zoo blijven als het is, maar hij zou het eene groote dwaasheid vinden, als men in de vergadering over elk ondergeschikt ambtenaar die aangesteld moet worden delibereerde; het eenige wat misschien een eenigzins kwestieuse zaak zou kunnen zijn met betrekking tot de ambtenaren der belastingen, is welligt de persoon die werkzaam is als ambtenaar van het roeikantoor, doch hiermede is dit het geval geweest, dat de kraanmeester die funktien waarnam, nu is het kraanmeesterschap vervallen, maar die betrekking bleef bestaan en heeft men dien man den titel hieraan verbonden laten behouden.

De heer *Boer* verklaart hier te spreken als lid der raadskommissie en dus als lid van den raad, niet als lid van het dagelijksch bestuur; als zoodanig zou hij met den Voorz. instemmen, dat alle benoemingen een groote lastpost zijn, die het wenschelijk is, dat de raad zooveel mogelijk zelf vervulle. Als lid van den raad kan hij, na reeds zoo vele jaren zitting gehad te hebben, echter niet zwijgen op eene beschuldiging, als zouden alle vroegere benoemingen en traktements-bepalingen onwettig zijn. Gelukkig echter dat de Spr. die haar inbragt het zoo ernstig niet meent, want hij weêrlegt zich zelven als hij wijst op de regeling nopens dit onderwerp voortgesproten uit de bepalingen van het Regl. van 1824; hoe gebrekkig en verkeerd men die nu ook achten moge, zoo volgt er toch uit, dat tot op den tijd der invoering der gemeentewet, die benoemingen wel wettig geschied zijn, en neemt Spr. dat aan en slaat hij een blik op den voor hem liggenden staat van de benoeming der verschillende ambtenaren bij de stedelijke administratie en vooral op die voor de finantiën, waaromtrent juist bij de behandeling der begrooting de sterkste afkeuring werd uitgesproken, dan vindt hij, dat die allen in dat vroeger tijdperk plaats hadden. Daaruit wordt volkomen bevestigd, dat na de invoering der gemeentewet geene benoemingen door het dagelijksch bestuur gedaan zijn, die eenigzins in strijd daarmede zouden wezen. Als men het door den Voorz. aangehaalde art. 284 in aanmerking neemt, blijkt daaruit, dat de stedelijke administratie wel degelijk goed geregeld is, en de benoemingen geldig zijn en zullen blijven, tot dat er eene andere regeling zal zijn aangenomen; of nu zulk eene andere regeling zoo noodig of wenschelijk zou zijn, laat Spr. geheel in 't midden. Het is juist op grond van die omstandigheden en met het oog op art. 284 dat de kommissie die artt. 8 en 9 heeft opgenomen; zij luiden, »van het geheele ambtenaars personeel zal een staat worden opgemaakt", die aan de leden van den raad bekend

zal zijn en waaruit zij zich steeds zullen kunnen overtuigen, dat hetgeen, door het dagelijksch best. verklaard wordt, werkelijk zoo is. Met het oog op die omstandigheden heeft de kommissie dat bestaande als waar aangenomen, als den toestand dien men hier konde en wilde vestigen. Spr. kan als lid der kommissie verzekeren, dat er geene andere bedoelingen geweest zijn bij het opnemen van art. 8 en 9. De heer *de Muralt* is intusschen tegen de verordening, *niet* omdat hij dezelve beschouwt als strijdig met de gemeentewet, maar om *het denkbeeld*, dat er in heerscht, de *hoofdgeachte*, die er ten grondslag aan legt; dat zijn echter slechts groote woorden, die Spr. zonder toelichting niet begrijpt, en hij kan verzekeren, dat de artt. 8 en 9 volstrekt niet met andere inzigten zijn opgenomen dan om de zaak behoorlijk te regelen. Spr. gelooft, dat, wat het laatste betreft, dat door den heer *de Muralt* is aangevoerd, dit meer bij de behandeling der artikelen te huis behoort, maar meent, dat het werkelijk niet de geest en de bedoeling van den gemeentewetgever geweest is, aan den raad zoo alle benoemingen op te dragen, evenmin als het in den geest der kommissie gelegen heeft, aan het dagelijksch bestuur eene zoo groote magt en overwigt te geven, welk laatste daaruit blijkt, dat zij de schorsing der ambtenaren niet zoo in ruimen zin aan het dagelijksch bestuur heeft overgelaten als welligt door de bepalingen der gemeentewet gevorderd word.

Den heer *Pabst* komt het voor dat de diskussie door den Voorz. en den heer *Boer* gebragt is op een terrein waarop hij niet wenschte dat zij gebragt werd, want er is geen sprake van of de benoemingen al of niet aan B. en W. zouden worden opgedragen, integendeel, men kan hun nog meer opdragen dan zij hebben, maar Spr. vraagt, wat wenschte men bij de diskussiën over de begrooting? daarbij zijn vermindering of vermeerderingen van traktementen voorgedragen en daarover was het toen moeijelijk te beslissen; men nam toen soms een rad uit het raderwerk en men moest behouden wat men had. Om nu gedeeltelijke regeling af te snijden, wenschte hij dat het personeel der ambtenaren voor alle vakken der stedelijke administratie na opzettelijke overwegingen geregeld wierd, hetgeen de diskussiën over de begrooting zeer zou bekorten. Het is, zegt Spr., de vraag niet alles te veranderen, andere ambtenaren daartestellen, maar de zaak te regelen. Wat hem betreft, weet Spr. niet aanleiding gegeven te hebben om te veronderstellen dat hij zou bedoelen, dat de Komm. bij artt. 8 en 9 nevenbedoelingen zou gehad hebben, maar het komt hem toch voor, dat door die artt. bestendigd wordt wat bestaat, en is dat zoo, dan zijn die bepalingen wel degelijk zoo dat hij wenscht dat ze aan een nader opzettelijk onderzoek onderworpen worden. Spr. gelooft ook dat men aan dat laatste art. der gemeentewet een zin heeft gegeven die er niet in ligt. Die wet heeft natuurlijk niet willen afbreken zonder op te bouwen, maar de bepaling is slechts om tijd te geven, om den toestand regelmatig te kunnen veranderen. Spr. meent, dus dit te mogen zeggen, dat de bedoeling van het door hem gesprokene voor de afstemming dezer verordening geenszins is het onttrekken aan B. en W. der benoemingen, maar omdat hij bij deze gelegenheid eene regeling tot stand wenscht te zien komen.

De *Voorz.* zegt dat door afstemming alleen verkregen wordt dat de zaak blijft zoo als zij is en de raad alle benoemingen heeft.

De heer *de Muralt* zegt dat hij het voorstel der Komm. in zijn geheel zal afstemmen op grond der door haar gegeven toelichting in verband met de artt. 8 en 9. Het is, zegt Spr., als of zoo ongemerkt daardoor zal worden uitgemaakt, dat ook de bezoldigingen tevens geacht zullen worden te zijn geregeld door het voorschrift van artt. 8 en 9. Het staat niet zoo veel woorden in het verslag uitgedrukt, dat het beginsel dat de raad de bezoldigingen regelt, bij die art. is gewaarborgd, maar het beheist daarboven niets, en vroeger heeft men zelfs vermeden er over te spreken in het eerste rapport. In de toelichting op art. 8 leest Spr. dat het getal der ambtenaren en bedienden op het oogenblik van het in leven treden der verordening bestaande, als het wettige aangenomen is, en dat geen nieuwe aangesteld kunnen worden dan op de wijze in art. 9 bepaald; men acht het dus toch noodig dat er een waarborg besta, dat het getal ambtenaren niet kan worden uitgebreid zonder toestemming van den raad; maar tevens zouden, zegt Spr., de bestaande ambtenaren, of die men bij de vroegere regeling onnoodig achtte, of die niet wettig bestaan nu bij de voorgestelde artt., 8 en 9, in eens allen wettig worden; als lid van den raad kwam hem dan toch het regt toe, eerst bekend te worden gemaakt met welk regt sommige ambten en traktementen bestaan. Spr. laat daar de uitlegging, die men aan art. 284 wil geven; hij neemt die niet gaaf aan, omdat er benoemingen van lateren tijd kunnen zijn, in strijd met art. 145 waarbij die aan den raad zijn opgedragen, Spr. weet dit niet, maar zal zich bepalen bij den tak van de dienst, waarvan de benoeming niet aan den raad maar aan B. en W. opgedragen is, namelijk de ambtenaren der sekretarie. Hij heeft reeds bij het onderzoek der begrooting voor 1857 gevraagd, volgens welk besluit aan deren *f* 800, aan genen *f* 1000 betaald wordt: men heeft hem daarop niet kunnen antwoorden en er zijn bij dien tak der dienst ambten, titulaturen die vóór de invoering der gemeentewet niet bestonden; toen had men 2 ambtenaren, een sekretaris en een griffier, terwijl er nu, nu 3 of 4 zijn; hunne benoeming tot het ambt behoort bij B. en W., maar hij meent regt te hebben om onderrigt te worden met de besluiten, waarbij zij in 'tleven zijn geroepen zijn gekreëerd, dit is niet aan B. en W. opgedragen en die vraag is het ook, welke eene hoogere autoriteit op zijn klagt gedaan heeft en hij weet niet, of zij een meer bevredigend antwoord heeft ontvangen dan hij, zulke ambten en bezoldigingen, voor 1851 niet bestaande, zouden toch door de aanneming van dit art. 8 en 9 worden gewettigd, alhoewel niet door den raad gekreëerd.

Den *Voorz.* komt het voor dat er nog verwarring heerscht. De regeling der traktementen heeft hiermede niets te maken, hier is slechts de vraag, als dergelijke ambtenaren moeten bestaan, wie zal ze dan benoemen. De traktementen blijven gelijk zij waren, ten zij eene voordragt gedaan worde om ze te verhoogen.

Den heer *Ackersdijck* doet het leed dat men hier handelt over een onderwerp, dat niet aan de orde is; men verwijt de kommissie dat zij niet heeft voorgesteld wat haar niet is opgedragen; namelijk eene nieuwe organisatie van de stedelijke administratie. Wat behoeft men dus bij deze gelegenheid lange redevoeringen te houden over het wenschelijke of niet wenschelijke van zulk eene nieuwe organisatie; acht een lid haar wenschelijk, hij stelle haar dan ter gelegener tijd voor; de kommissie moest slechts voorstellen eene regeling van de wijze waarop de bestaande ambtenaren zouden worden benoemd; men behoort dus alleen daarover te spreken en niet den tijd te verliezen met lange diskussiën over zaken die niet in overweging zijn.

De heer *v. Lier* vraagt of art. 145 der gemeentewet wel kan geacht worden ook het oog te hebben op de verordeningen nog te maken, dan of het zich bepaalt tot de bestaande; vat men het wetsartikel op in ruime beteekenis, dan kan de zaak zeker geen bezwaar opleveren, maar oordeelt men dat er eene beperkte toepassing aan gegeven moet worden, dan gelooft Spr. dat men in het onwettige zou vervallen, want dan zou de raad bij delegatie van magt iets op eene andere magt overdragen, hetgeen niet valt in den geest der wet. Spr. wil dit niet beslissen, maar hij acht het onderwerp belangrijk genoeg om er de aandacht der vergadering op te vestigen.

Niemand meer het woord verlangende, worden de algemeene beraadslagingen gesloten, en komt in behandeling artikel 1.

Art. 1. Alvorens de Raad overgaat tot de benoeming van de navolgende ambtenaren en bedienden, wordt door Burgemeester en Wethouders, voor elke te vervullen betrekking eene aanbeveling van twee personen ingediend, te weten van:

den Stedel. kameraar, Commissaris van de openb. werken,
» » Architect,
» Directeur der Stedelijke belastingen,
» Controleur » »
» Hoofdontvanger en Ontvangers der Stedel. belastingen.
» Superintendant van inkwartiering en kazernering,
» Havenmeester,
de drie Hoofdonderwijzers der Stads Scholen van Teeken- en Bouwkunde.
den Stads Rijdermeester,
de leden en Secretaris van de Plaatselijke Commissie van Geneeskundig toevoorzigt,
den Penningmeester van het Leijdsche jaagpad voor zoo ver de Stad Utrecht betreft.

Alin. 2 tot 8 worden zonder omvraag goedgekeurd, (Alin. 9). De heer *De Muralt* zou voorstellen te lezen: »De onderwijzers." In de bijlage der begrooting vindt hij niet gesproken van hoofdonderwijzers, hij vraagt dus waarom de raad wel dezen, maar niet genen zal benoemen.

De *Voorz.* zegt, dat het denkbeeld is voor elk vak een' hoofd-onderwijzer te benoemen. Nu heeft de meester dikwijls kwekelingen, die het gedurende eenigen tijd voor hem waarnemen en hij gelooft niet dat het denkbeeld kan zijn, dat de raad die zal benoemen. Het komt Spr voor, dat alleen hij door den raad benoemd wordt, die de direktie over elk vak heeft, en hij zou het niet raadzaam achten, dat de raad ook hen benoemde, die hij tijdelijk tot zijne hulp wil nemen.

De heer *de Muralt* merkt op, dat op de bijlage der begrooting voor 1857, die men als grondslag heeft aangenomen, de benaming »hoofd-onderwijzer" niet voorkomt en men daar alleen leest van 4 onderwijzers in de verschillende vakken.

De *Voorz.* zegt, dat er werkelijk 3 onderwijzers aan de school waren en het denkbeeld bij hem gevestigd was, den raad voor te dragen, ook een hoofd-onderwijzer in de boetseerkunde te benoemen; overigens doet het er weinig toe, of zij hoofd-onderwijzers of onderwijzers genoemd worden; het denkbeeld is alleen, den eersten onderwijzer in elk vak door den raad te laten aanstellen.

Deze en de volgende alineas worden hierop zonder omvraag goedgekeurd.

De heer *de Muralt* ziet niet in, waarom de marktmeester, die toch een der belangrijkste ambtenaren geworden is, niet, even als in het eerste rapport dezer Komm., ook hier in art. 1 opgenomen is. Hij stelt dus als amendement voor, dit te doen. Er is nu, zegt hij, een uitmuntende marktmeester, maar als men diens benoeming overliet aan B. en W. en de raad ware eens minder te vreden over dien ambtenaar, dan zou hij hem niet kunnen ontslaan.

De heer *Ackersdyck* zegt, dat deze ambtenaar bij niet is opgenomen omdat de politie van het marktwezen aan het dagelijksch bestuur is opgedragen. Of deze grond voldoende is wil hij niet beslissen maar hij merkt op, dat de vorige Spr. reeds meermalen gezegd heeft, dat het zich zou kunnen voordoen, dat een ambtenaar door den raad geoordeeld werd niet te voldoen en desniettegenstaande door het dagelijksch bestuur gehandhaafd wierd. Daar tegen over staat dat de leden van den raad het dagelijksch bestuur kunnen interpelleeren en dat, als, onverhoopt hetgeen de heer *de Muralt* vreesde, zich eens mogt voordoen, de raad bij magte zoude zijn deze bepaling te wijzigen.

De *Voorz.* gelooft als lid van den raad dat het niet goed is, zich te veel te mengen in het toevoegen van personen aan B. en W., des noods tegen hun zin, met wie zij bijzonder moeten werken. De politie op het marktwezen is speciaal opgedragen aan Burg. en Wethouders, gesteld dus dat de raad iemand aanstelde met wie zij niet konden werken dan konden zij zich, als het niet goed ging, van alle verantwoordelijkheid ontslaan, door te zeggen wij kunnen met den man niets uitrigten. Spr. acht het beter, de verantwoordelijkheid aan Burg. en Weth. over te laten; het resultaat daarvan is juist geweest dat men een zoo goeden marktmeester gekregen heeft.

De heer *de Muralt* zegt dat dezelfde reden, die volg. den Voorz. zou gelden, om de benoeming van den marktmeester aan Burg. en W. op te dragen, ook voor den havenmeester geldt, met de politie der havens en wateren belast en dezen zal de raad benoemen; maar er is, zegt Spr. nog eene andere reden, waarom hij heeft voorgesteld, dat de raad hem aan zou stellen. De marktgelden worden volgens art. 23[illegible] der gemeentewet beschouwd als eene plaatselijke belasting, en ten gevolge van het vervallen van een vroeger privilegie aan partkulieren verleend, om die te heffen, is hij gedeeltelijk ontvanger en beheerder van een vrij aanzienlijk gedeelte der stedelijke inkomsten, hij betaalt de traktementen zijner ondergeschikten uit. Wat de Voorz. zegt aangaande de verantwoordelijkheid op B. en W. geladen, acht Spr in velen opzigten waar, maar er kunnen toch andere redenen zijn, die de schaal naar de andere zijde doen overhellen. Het door den Voorz. aangevoerde zou nog meer toepasselijk zijn, met betrekking tot den kameraar en den architekt, die dagelijks bevelen van Burg. en W. ontvangen, zoodat men dan ook deze ambtenaren in art. 3 had moeten opnemen. Wat betreft het aangevoerde van het handhaven van ambtenaren tegen den zin van den raad, zegt Spr., niet het oog gehad te hebben op een bepaald ambtenaar te dezer stede; hij wijst op de moeijelijkheden die te Amsterdam en Rotterdam met de ambtenaren der publieke werken hebben plaats gehad.

Het amendement van den heer *de Muralt* wordt met 16 stemmen tegen die der HH. *Schuller*, *v. d. Heuvel* en *v. Cleef* aangenomen.

De heer *de Muralt* heeft uit de rekening der gemeente voor 1855, gezien dat als gemeente-ambtenaar wordt gesalariëerd een gedelegeerde voor het aanmaken der kleedingstukken voor de schutterij bij de organisatie der schutterij is die betrekking niet bekend. Spr. vraagt of de kommissie gemeend heeft, dat zij zal komen te vervallen, aangezien hij haar niet opgenomen vindt in de ontwerp verordening.

De *Voorz.* zegt dat die betrekking niets anders is dan dat de stad vroeger had een' vasten leverancier, tegen wiens leverantie vele klagten inkwamen, waarom men het zoo geregeld heeft, dat het laken gekeurd en verwerkt wordt onder het toezigt van den gedelegeerde voor het aanmaken van kleedingstukken.

De heer *v. d Heuvel* zou mede niet meenen, dat de bedoelde betrekking eeniger mate als een ambt te beschouwen is.

De *Voorz.* wil gaarne op zich nemen te verklaren dat als die persoon het niet meer waarneemt, de betrekking ter benoeming van den raad zal open blijven, want al wat hier niet wordt opgenomen blijft aan den raad.

De heer *de Muralt* stelt voor haar hier op te nemen.

De heer *Ackersdyck* zegt als lid der kommissie dat hem het bestaan van dien ambtenaar niet bekend was.

De heer *de Muralt* trekt zijn amendement in.

De heer *de Muralt* gelooft ook dat men de betrekking van onderwijzer in de zangkunst, meer zou releveren, door haar in art 1 op te nemen.

De heer *Schuller* merkt op, dat van alle betrekkingen, die hier niet zijn opgenomen, krachtens de gemeentewet de benoeming aan den raad verblijft en dit ontwerp alleen is eene lijst van exceptiën. Bij het ontstaan eener vakature kan dan ook een lid het voorstel doen, die niet te vervullen, of wel de benoeming op te dragen aan Burg. en Weth, en dit geldt voor alle ambten en bedieningen die hier niet zijn opgenomen.

Art. 1. hierop zonder omvraag zijnde goedgekeurd, wordt de vergadering verdaagd tot morgen ten 1 ure.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH en ZOON.

Aº. 1857. Nº. 140.

MAANDAG — BUITENGEWONE — 15 JUNIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT Maandag 15 Junij.

Bij de belangstelling, die de laatste gebeurtenissen Belgie ook hier te lande hebben opgewekt, oorlen wij het genoegzaam van gewigt, om de volde stukken, die de Belgiesche *Moniteur* gister atte, bij een afzonderlijk nommer onzen lezers mede deelen.

Het zijn: *een verslag der ministers aan de Koning;* *koninklijk besluit, waarbij de wetgevende zitting* 1856—1857 *wordt gesloten; een brief des konings den minister van Binnenl. Zaken omtrent de laatste gebeurtenissen.*

VERSLAG AAN DEN KONING.

»Brussel 12 Junij 1857.

»SIRE!

»De diskussie van de wet op de liefdadigheidsinllingen is onverwachts afgebroken door een krisis, arvan onze parlementaire gedenkboeken, geen ede voorbeeld opleveren.

»Alle vrienden van onze instellingen betreuren de dadige feiten, die de onrust hebben gebragt, in de den van ons vredelievend Belgie.

»De verdaging der kamers heeft, door een juist ophoud, de haastige beweging van de openbare ening doen stand houden: het land heeft den tijd ad, om tot bezinning te komen, en de regering, om er vrijelijk aan de grondwettige middelen te den-, die aan de eischen van een toestand zouden nen voldoen, die vol bezwaren en vol moeijelijken is.

»Thans nu de wanorde is onderdrukt en de rust ersteld, wacht de natie met vertrouwen van uwe . een besluit, dat het werk der bevrediging der oederen kan voltooijen.

»Wij hebben de overtuiging, dat te midden der ewondenheid der politieke driften, die voor een enblik waren opgewekt, alle parlementaire beraadingen de bron konden worden van nieuwe verwikngen voor het vaderland. In die overtuiging hen wij de eer aan Uwe Maj. voor te stellen, de ting van de wetgevende zitting van 1856—1857 te vaardigen.

»Die maatregel breekt ook de diskussie over het werp van wet op de liefdadigheids instellingen De regering zal er de geheele verdaging van rstellen, bij de opening van de aanstaande zitting.

»Door zoo te handelen, sire, geven uwe ministers oor aan een duren pligt. Getuige van de gevoelens gematigdheid en Loijaliteit, die steeds het binet hebben bezield, heeft uwe Majesteit begrepen, t welke wettige teleurstelling wij hebben gezien dat n de eerlijkheid van onze voornemens miskende.

»Bij het aanvaarden van zijne betrekkingen, eft het tegenwoordige ministerie het vraagstuk der fdadigheid aan de orde van den dag gevonden. t was eene verpligting voor hetzelve, dat op te sen, en alzoo eene voortdurende oorzaak van verrdeel in het land en van moeijelijkheden voor de egering weg te nemen. Hoe moest men dat vraaguk oplossen? In een land als het onze, waarin t verzachten van de ellende het onderwerp is van vendige zorg, hebben wij gemeend, dat men, bij de twikkeling van den arbeid, onder alle vormen, ook or alle middelen, de uitbreiding van de liefdadigid moest vergemakkelijken. Het wetsontwerp door regering aangeboden, strekte, om de heilzame erking van het bestuur der officiële weldadigheid,— n bestuur in zijn beginsel en in zijne daarstelling houden, — te volmaken door de medewerking der chtingen van de bijzondere liefdadigheid, nader geeld en gekontroleerd.

»Dat stelsel, overeenkomstig onze historische overleingen, in overeenstemming met de wetgevingen van meeste dier natiën, had buitendien de verdienste, het zich volkomen vereenigde met den geest onzer ndwet en onzer organieke wetten; niettemin heeft n in dit ontwerp van wet, alleen ingegeven door begeerte, om de morele en materiële stelling der re klasse van de maatschappij te verbeteren, geht eene gedachte van reaktie tegen de hedendaage denkbeelden en instellingen te vinden. Zijn l uitsluitend van liefdadigen aard scheen slechts een voorwendsel te zijn tot het weder in het leven roepen van de doode hand, en tot herstel der kloosters. De gevolgen er van werden niet meer beschouwd als eene weldaad voor de behoeftigen, maar als een valstrik voor de gegoeden; hetzij onwetendheid, hetzij vooroordeel, hetzij vooraf gesteld plan, de tegenstand tegen het wetsontwerp won hand over hand veld: Plotseling vertoonde hij zich door feitelijkheden, waarvan wij zelfs tot de herinnering zouden wenschen uit te wisschen. Wat het ons moge kosten, ten gevolge van onbillijke en onverdiende beschuldigingen, een arbeid te moeten opofferen, dat met ons geweten, en overtuiging strookte, wij begrijpen, dat eene voorzigtige regering met de openbare meening moet rekening houden, zelfs wanneer die door drift, of vooroordeel is afgedwaald.

»Men mogt hier te minder weifelen, omdat het belang der armen, welke het ontwerp van wet ten doel heeft te waarborgen, niet zal te lijden hebben van den maatregel, dien wij de eer hebben Uwe Maj. voor te stellen. Inderdaad, van den eenen kant laat art. 84 van de gemeentewet, door het eerste regterlijk kollegie van het land toegelicht, aan de regering alle ruimte om liefdadige stichtingen te autoriseren, daarbij lettende op den wil der stichters. Van den anderen kant geeft de bestaande wetgeving aan de regering de noodige vrijheid van handelen, om bij de magtiging van die stichtingen, waarborgen te stellen, die het behoud van het erfdeel der armen, en het goede gebruik der inkomsten verzekeren.

»Sire, het kabinet wil en mag het zich niet ontveinzen, eene zware taak rust op hetzelve. Maar ook juist door het ernstige van den tegenwoordigen toestand, wordt zijne vaderlandslievende toewijding op de proef gesteld.

»De heerschappij der orde te vestigen, de ontwikkeling van alle middelen van openbare welvaart te verzekeren, — aan de regering zijne onafhankelijkheid en zijne loijauteit te midden van den strijd der partijën, te waarborgen, — de kracht en den roem van het koningschap te verhoogen, door de erkentelijkheid van het volk, dat zoo juist waardeert de diensten, die Het der natie steeds bewijst, — hare geregelde werking aan al de organen van een konstitutioneel leven te verzekeren, — de vrienden van onze vrije instellingen gerust te stellen en hare lasteraars beschaamd te maken, — aan het land het bewustzijn te geven van zijne ware belangen, en zijn goed geloof in zijne toekomst te versterken; — dat is de last die wij op ons nemen, met de hulp van God, vertrouwende op de wijsheid van Uwe Maj., van wie wij de eer hebben te zijn,

»Sire

»de zeer nederige, zeer getrouwe en zeer gehoorzame dienaren,

P. DE DECKER.	ALPHONSE NOTHOMB.
Markgraaf VILAIN XIIII.	GREINDL.
MERCIER.	A. DUMON.

BESLUIT VAN ONTBINDING.

»Leopold, koning der Belgen!

»Gezien art. 70 der grondwet.

»Op voorstel van onzen minister van Binnenl. Zaken, en gehoord onzen raad van ministers, hebben wij besloten en besluiten wij bij deze:

»Art. 1. De wetgevende zitting van 1856—1857 is gesloten.

»Art. 2. Onze minister van Binnenl. Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

»Gedaan te Laeken, den 13. Junij 1857.

LEOPOLD.

»Namens den Koning,

»De Minister van Binnenl. Zaken

P. DE DECKER."

BRIEF DES KONINGS.

De koning heeft bij het bovenstaand besluit, den volgenden brief aan den minister van binnenl. zaken gevoegd.

»Waarde Minister!

Ik ontvang het rapport van gisteren, en ik haast mij er mijne goedkeuring aan te hechten. Door de verdaging der diskussie voor te stellen, neemt gij een initiatief, dat de omstandigheden u aangeven, en dat het land zal waarderen. Ik maak van deze gelegenheid gebruik, om door uwe bemiddeling eenige woorden te rigten tot het volk, dat mij zoovele bewijzen van zijne gehechtheid heeft gegeven.

Eene langdurige en levendige diskussie heeft in de Kamer der vertegenwoordigers plaats gehad over een wetsontwerp, door u voorgedragen. Voor de eerste maal sints 26 jaar, dat ik mij aan België heb toegewijd, hebben de parlementaire beraadslagingen moeijelijkheden doen ontstaan, waarvan de oplossing niet dadelijk voor de hand lag.

Gij hebt gehandeld met de grootste loijaliteit en met de meest mogelijke goede trouw. Gij zijt stellig overtuigd, dat het wetsontwerp ten uitvoer gebragt, niet de kwade gevolgen zou gehad hebben, die men er aan toeschreef. Ik zal geen oordeel vellen over het ontwerp; ik zou nimmer er in toegestemd hebben, in onze wetgeving eene wet te doen opnemen, die de rampzalige gevolgen zou kunnen hebben, voor welke men vreest. Maar zonder mij aan het onderzoek der wet zelve over te geven, let ik, even als gij, op den indruk, die zij bij een aanmerkelijk deel der bevolking heeft gemaakt. In de landen, die zich zelve met hunne zaken bemoeijen, zijn er van die onverwachte, aanstekende, en zich sterk ontwikkelende volksbewegingen, die men eerder dáár ziet, dan dat men ze kan verklaren, en waarmede het verstandiger is te transigeren, dan te redeneren.

»De vrije instellingen van België zijn gedurende 26 jaren met eene bewonderenswaardige regelmatigheid in toepassing gebragt; wat moet men doen, op dat die in de toekomst met dezelfde orde, *dezelfden goeden uitslag* werken?

»Ik aarsel niet het te zeggen, bij de partijen moet gematigdheid en behoedzaamheid zijn. Ik geloof, dat wij ons moeten onthouden eenig vaagstuk op te werpen, dat den strijd in de gemoederen weder kan aanwakkeren. Ik ben overtuigd, dat België gelukkig en geeerbiedigd kan leven, door den weg van gematigdheid te volgen; maar ik ben evenzeer overtuigd, en ik zeg het iedereen, dat elke maatregel, die kan worden uitgelegd, als of zij zou trachten de eene meening boven de andere bepaald te doen heerschen, dat zulk een maatregel een gevaar is. De vrijheid ontbreekt ons niet, en onze grondwet, verstandiglijk en gematigd in toepassing gebragt, biedt een gelukkig evenwigt aan.

»Mijne opregte en innige gehechtheid aan de toekomst des lands, heeft bij mij deze ernstige beschouwingen gewekt. Ik deel ze aan het land, aan u zelve, aan de meerderheid van de volksvertegenwoordiging mede. De omstandigheden, waarin wij verkeeren, geeft de meerderheid der Kamer, welker wenschen, als meerderheid, mijn gids zijn en moeten blijven, gelegenheid, eene edele stelling in te nemen, eene stelling eener groote partij waardig.

»Ik geef haar den raad, gelijk gij het haar zult voorstellen, de diskussie over de wet niet voort te zetten; de meerderheid kan die edelmoedige rol vervullen. Door dat in zijn geheel te doen, zal zij aan de wereld een hoog denkbeeld geven van hare wijsheid, en hare vaderlandsliefde. Zij zal in hare rijen die nauwe eensgezindheid behouden, die voor alle partijen de eerste vrucht en de eerste belooning is voor eene edele en goede daad, gemeenschappelijk verrigt.

»In het voorlaatste jaar dankte de natie mij voor mijne toewijding, ik dank haar thans voor haar vertrouwen.

»Deze brief zal u doen zien, hoezeer ik mij gelukkig gevoel met u eensgezind te zijn, hoezeer ik uw gedrag goedkeur. Het is mijn wensch voort te gaan met u en uwe ambtgenooten te waken voor de belangen van dit schoone en welbeminde land.

»Geloof, mijn waarde minister, aan de welwillende gevoelens, die ik u toedraag. »LEOPOLD."

Wij behoeven onzen lezers er niet opmerkzaam op te maken, dat deze uitkomst eene gewigtige is. Moge zij de wenschen van sommige liberalen niet voldoen, ze getuigt zeker van de gematigdheid en welwillendheid van Koning en regering. Vooral de brief des Konings achten wij in verschillende opzigten zeer opmerkelijk.

[...] zijn [...], bij gelegenheid van de feestelijkheid der vereeniging van de *verdedigers der Citadel van Antwerpen*, die morgen te 's Hage aanvangt, door het uitsteken hunner vlaggen hunne deelneming te betuigen in die feestviering.

Wij durven vertrouwen, dat ook de burgerij gaarne zich aan die echt nationale gedachte zal willen aansluiten, door insgelijks de vaderlandsche vlaggen morgen te ontrollen.

zonken stoomboot Ravensbourne boven water te krijgen, ofschoon tot dat einde geene pogingen onbeproefd worden gelaten. Het prachtige stoomvaartuig, het schoonste en beste der maatschappij, blijft onbewegelijk in het slijk, en wanneer er niet spoedig groote en krachtige maatregelen worden genomen, is het te voorzien, dat bij het stormachtige saizoen, dat op handen is, het ligten tot de onmogelijkheden zal behooren.

Francisco heeft eene wet uitgevaardigd, volgens welke alle drankhuizen des nachts ten 12 uur moeten gesloten zijn. Dit wordt letterlijk opgevolgd. Met den klokslag van 12 worden de deuren gesloten en — vijf minuten daarna weder geopend."

*— Men schrijft ons uit Zalt-Bommel:

Sedert het begin des jaars is er verandering in den loop der brievenposten gekomen; maar die verandering is, althans voor deze streken, ver van eene

[...] worden, [...] hen, aan wie zij gerigt werden; thans is dit eene zeldzaamheid, daar zij zeer dikwijls eerst den tweeden dag en niet zelden nog later aankomen. Ten aanzien van de verzonden brieven geldt hetzelfde. Het is verre van ons de zaak te willen beoordeelen, doch wij hebben gemeend in geenen deele te misdoen door de aandacht er op te vestigen.

[...]	
Metalliek	f 28,55
Nat. Met. Coup. . .	„ —,—
Napelsche	„ —,—
Div. Eng. in . . £	„ 11,77½
Eng. Russen . . .	„ —,—
Fransche	„ 55 62½
Belgische	„ 55,87½
Pruissische	„ 84,87½
Russ. in Zilv. R. .	„ 36,50
Poolsche in fl. . .	„ 27,52½

NEDERLANDSCHE RHIJN-SPOORWEG.

Uren van vertrek voor de voorloopige Zomerdienst.

Aanvang nemende den 6den Junij 1857.

AANWIJZENDE DE CORRESPONDENTIE MET DE AANSLUITENDE SPOORWEGEN.

Van Amsterdam naar Utrecht, Rotterdam, Arnhem en Emmerik.

Stations		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.
		Buitenl. Goed. en Pers.				Snel.		Snel.	Goeder.
		's nachts	's morg.	's morg.	's morg.	's midd.	's nam.	's av.	's nam.
AMSTERDAM	Vertrek	10.45		7.35	11.20	12.45*	4 45	6 20	1.20*
UTRECHT	Aankomst	11.45		8.40	12.25	1.30*	5.50	7.05	2.45*
		Snel.				Snel.			Goeder.
UTRECHT	Vertrek	11.50	7.00	8.55		1.35		7.20	1.45*
WOERDEN	„	12.10	7.23	9.15		1.55		7.47	2.20*
GOUDA	„	12.30	7.47	9 43		2.15		8.17	
ROTTERDAM	Aankomst	12.55	8.20	10.10		2.45		8.50	4.00*
ROTTERDAM	Vertrek	—	9.30	11 40		3 35		9 50	
's HAGE	Aankomst	—	10.15	12.25		4.22		10.35	
ROTTERDAM	Vertrek	1.00	—	10.15		2.50		—	
ANTWERPEN	Aankomst	6.15	—	2.35		7.15		—	
BRUSSEL	„	7.40	—	3.40		9 25		—	
PARIJS	„	5.05	—	5.30		—		—	
				's morg.					
							Snel.		Goeder.
UTRECHT	Vertrek	11.55		8.45	12.30		5.55	7.10	3.30*
ARNHEM	Aankomst	1.25		10.20	2.05		7.15	8 45	5.55*
ARNHEM	Vertrek	1.40	6.20	10.28	2.15			9.00	6.25*
ZEVENAAR	„	2.25	6.55	10.55	2.45			9.35	7.20*
ELTEN	Aankomst	2.43	7.13	11.13	3.03			9.53	7 40*
ELTEN	Vertrek	2.58	7 23	11.23	3.13			10.03	7.55*
EMMERIK	Aankomst	3.10	7.35	11.35	3.25			10.15	8.10*
EMMERIK	Vertrek	4.00	8.05	12.00	4.00			—	
OBERHAUSEN	Aankomst	5.45	10.00	2.00	5.45			—	
KEULEN	„	8.00	12.45	4.50	8.40			—	
AKEN	„	10.25	—	6.25	—			—	
OBERHAUSEN	Vertrek	8.07	10.41	—	6.45			—	
BERLIJN	Aankomst	10.15	3.00	—	7 30			—	
		's avonds	's nam.		's morg.				
DRESDEN	„	12.45	6.00	—	12.00			—	
		's nachts	's avonds		's midd.				

Van Rotterdam naar Utrecht, Amsterdam, Arnhem en Emmerik.

						's av.			
PARIJS.	Vertrek	—		—	—	8.00		—	
						's morg.		's morg.	
BRUSSEL	„	4.00		—	—	6.30		10.45	
		's av.						's mid.	
ANTWERPEN	„	5.25		—	—	7.45		12.20	
					's morg.				
's HAGE.	„	8.50		—	8.30	10.15		3.43	

Stations.		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.
		Buitenl. Goed en Pers.				Snel.			Goederen.
		's nachts.	's morg.	's morg.	's morg.	's mid.		's av.	's nam.
ROTTERDAM	Vertrek	10.15		7.05	10.45	12.15		5.30	12.45*
GOUDA	„	10.45		7.43	11.20	12.40		6.08	
WOERDEN	„	11.10		8 10	11.48	1.00		6.35	2.20*
UTRECHT	Aankomst	11.35		8.36	12.15	1.20		7.00	2.55*
		Snel.							Goederen.
UTRECHT	Vertrek	11.45	6.15	8.50		1.30	3.15*	7.15	1.40*
AMSTERDAM	Aankomst	12.30	7.30	9.50		2.35	4.20*	8.20	2.50*
							Snel.		Goederen.
UTRECHT	Vertrek	11.55		8.45	12.30		5.55	7.10	3.30*
ARNHEM	Aankomst	1.25		10.20	2.05		7.15	8.45	5.55*
ARNHEM	Vertrek	1.40	6.20	10.28	2.15			9.00	6.25*
ZEVENAAR	„	2.25	6.55	10.55	2.45			9.35	7.20*
ELTEN	Aankomst	2.43	7.13	11.13	3.03			9 53	7.40*
ELTEN	Vertrek	2.58	7.23	11.23	3.13			10.03	7.55*
EMMERIK	Aankomst	3.10	7.35	11.35	3.25			10.15	8.10*
EMMERIK	Vertrek	4.00	8.05	12.00	4.00			—	
OBERHAUSEN	Aankomst	5.45	10.00	2.00	5.45			—	
KEULEN	„	8.00	12.45	4.50	8.40			—	
AKEN	„	10.25	—	6.25	—			—	
OBERHAUSEN	Vertrek	8.07	10.41	—	6.45			—	
BERLIJN	Aankomst	10.15	3.00	—	7.30			—	
		's av.	's nam.		's morg.				
DRESDEN	„	12.45	6.00	—	12 00			—	
		's nachts	's av.		's mid.				

Van Emmerik naar Arnhem, Utrecht, Amsterdam en Rotterdam.

		's av.	's morg.			's nam,			
DRESDEN . .	Vertrek	6.00	4.15	—		2.45		—	
BERLIJN . .	„	8.30	7.00	—		6.30		—	
		's nam.	's av.					's morg.	
AKEN . . .	„	2.40	6.25	—		—		9.20	
						's morg.			
KEULEN . .	„	5.15	9.00	—		6.30		11.00	
OBERHAUSEN	„	7.00	11.30	—		8.30		1.35	
EMMERIK . .	Aankomst	8.20	2.00	—		10.15		3.25	

Stations.		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.
		Snel.							Goederen.
		's av.	't morg.	's morg.		's morg.		's nam.	's morg.
EMMERIK . .	Vertrek	9.20	2.30	5.45		10.30		4.10	6.00*
ZEVENAAR	Aankomst	9.35	2.50	6.05		10.50		4.30	6.50*
ZEVENAAR	Vertrek	9 55	3.20	6.30		11.15		4.55	9.00*
ARNHEM	Aankomst	10.22	3.50	7.00		11.45		5.25	9.30*
ARNHEM	Vertrek	10.28	4.05	7.10		11.55		5.35	10.00*
UTRECHT . .	Aankomst	11.40	6.00	8.45		1.25		7.10	12.30*
		Snel.							Goederen.
UTRECHT . .	Vertrek	11.45	6.15	8.50		1.30	3.15*	7.15	1.40*
AMSTERDAM	Aankomst	12.30	7.30	9.50		2.35	4.20*	8.20	2.50*
		Snel.				Snel.			Goederen.
UTRECHT . .	Vertrek	11.50	7.00	8.55		1.35		7.20	1.45*
WOERDEN .	„	12.10	7.23	9.15		1.55		7.47	2.20*
GOUDA . . .	„	12.30	7.47	9.43		2.15		8.17	
ROTTERDAM	Aankomst	12.55	8.20	10.10		2.15		8.50	4.00*
ROTTERDAM	Vertrek	—	9.30	11.40		3.35		9.50	
's HAGE . . .	Aankomst	—	10.15	12.25		4.22		10.35	
ROTTERDAM	Vertrek	1.00	—	10.15		2.50		—	
ANTWERPEN	Aankomst	6.15	—	2.35		7.15		—	
BRUSSEL . .	„	7.40	—	3.40		9.25		—	
PARIJS . . .	„	5.05	—	5.30		—		—	
				's morg.					

NB. De met een * aangeduide Treinen loopen niet des Zondags.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.